

انجیلِ عیسیٰ مسیح دَ

مُطَابِقِ مَرَقَس

پیشگفتار

انجیلِ عیسیٰ مسیح که دَ وسیله

مَرَقَس نوشته شده از سه انجیلِ دیگره کده
قدیمی تر و مختصرتر آسته. متی و لوقا ام

امکان دره که امزی انجیلِ بحیثِ منبع

استفاده کده بشه. ای انجیلِ تَوَلدِ عیسیٰ

مسیح ره ذکر نمونه، بلکه قد واقعه

ظهورِ یحیای تعمید دهنده شروع موشه و

دَ بَارِهَ غُسلِ تَعْمِيدِ كَرِفتونِ عِيسَى مَسِيحِ
و آزمايشِ شى توره مُوگيه. بعد ازو كار
ها و مُعجزه هاى عِيسَى مَسِيحِ ره بيان
كده بَطُورِ واضِحِ تَشْرِيحِ مُونه و نِشو
مِيديه كه دَ پَالُوى دِيگه مُعجزه ها عِيسَى
مَسِيحِ قُدْرَتِ بَخْشِشِ كُناه ها و بُر كَدونِ
ارواحِ ناپاك ره ام دَرِه. دَ فَصلِ هاى آخِرِ
امزى اِنجِيلِ دَ بَارِهَ هَفْتِه آخِرِ زِنْدَگِى
عِيسَى مَسِيحِ دَ رُوى زَمى توره مُوگيه و دَ
صَلِيبِ مِيخكوبِ شُدو و دُوباره زِنْدَه
شُدونِ شى ره بيانِ مُوكُنه.

مَرَقَسِ دَمزى اِنجِيلِ تَمَامِ مَوْضوعِ ها
ره بَطُورِ مُخْتَصَرِ ذِكْرِ مُونه، چُونِ از كَلِمِه

«دستی» کلو استفاده مونه تا د موضوع
اصلی که د صلیب میخکوب شدو و
دوباره زنده شدون عیسیٰ مسیح آسته،
پرسه.

د امزی انجیل عیسیٰ کلو وختا مردم
ره نميله که د باره شی خبر تیت گنه؛
امزی خاطر مرقس میخایه که معجزه های
شفا ددو و تعلیم های عیسیٰ مسیح ره
خاننده ها د روشنی د «صلیب میخکوب
شدو» و «دوباره زنده شدون» عیسیٰ
مسیح پی بُره.

عالمای دزی باور آسته که مرقس ای

انجیل ره بَلَدِه مَسِيحِيَايِ غَيْرِ يَهُودِ نَوِشْتَه
كده، چُون مَرَقَسِ دَ امزى انجیل بعضی
رسم و رَوَاجِ يَهُودِيَا ره بَطُورِ خَاصِ بِيانِ
مُونَه.

فهرستِ عنوانِ ها

يحيای تعمید دهنده راه ره بَلَدِه
عیسیٰ مسیح تیار مُونه (فصلِ ۱ آیه
۱-۱۵)

عیسیٰ اوّلین یارا ره دعوتِ مُونه
(۱:۱۶)

عیسیٰ شفا میدیه (۲۱:۱)

لاوی مالیه‌گیر پیرو عیسیٰ موشه

(۱۳:۲)

د باره روزه و روز آرام و شفای آدم

دست خشک د روز آرام (۱۸:۲ - ۶:۳)

جمعیت مردم از پشت عیسیٰ موره

(۷:۳)

انتخاب کدون دوازده رسول (۱۳:۳)

تهمت عالمای دینی د بلیه عیسیٰ

(۲۰:۳)

آبه و برارونِ عیسیٰ (۳۱:۳)

عیسیٰ مَثَلِ اُورده توره مُوگیه (۱:۴)

مُعجزه های عیسیٰ (۳۵:۴)

دَ باره پاکی و نِجاست (۱:۷)

ایمانِ یگِ خاتُونِ غَیرِ یهُود و شفای

آدمِ کَر و گُنگه (۲۴:۷)

نانِ دَدو دَ چار هزار نفر (۱:۸)

فریسیا مُعجزه طلبِ مُونه (۱۱:۸)

خَمِيرِ مَآيَه فَرِيسِيَا وَ هِيرُودِيسِ

(۱۴:۸)

شفا دَدُونِ يَگِ آدَمِ كُورِ دَ بَيْتِ صَيِّدَا

(۲۲:۸)

اِقْرَارِ پَتْرُسِ دَ بَارِهَ مَسِيحِ (۲۷:۸)

عِيسَى دَ بَارِهَ مَرِّگِ خُو پِيشْگُويِ

مُونَه وَ تَبْدِيلِي شَكْلِ عِيسَى (۳۱:۸)

بَاچَه جِنْدِي شفا پَيِّدَا مُونَه (۱۴:۹)

عِيسَى بَسْمِ دَ بَارِهَ مَرِّگِ خُو پِيشْگُويِ

مُونَه (۳۰:۹)

بَحْثَ دَ بَارِهٖ بُزْرُگِی (۳۳:۹)

هَرکَسِی کِه مُخَالَفِ مَو نِیِیِه قَد اَز مَو

اَسْتِه (۳۸:۹)

اَخْطَارَ دَ وَ سَوَسَه کُنِنْدِه هَا (۴۲:۹)

دَ بَارِهٖ طَلَاق (۱:۱۰)

عِیْسِی بَچْکِیچَای رِیْزِه رِه بَرکَت مِیْدِیِه

(۱۳:۱۰)

آدَمِ سَرْمَایِه دَار و زِنْدَگِی اَبَدِی

(۱۷:۱۰)

سِوَمَنه پِيشگِويى عِيسَى دَ بارِه مَرگِ
شى و درخاستِ يَعْقُوبِ و يُوْحَنَّا
(۳۲:۱۰)

شفا دَدونِ بارتيمائوسِ کور
(۴۶:۱۰)

داخِل شُدونِ عِيسَى دَ اورُشَلِيمِ و لعنتِ
کدُونِ درختِ انجِيرِ (۱:۱۱)

رفتونِ عِيسَى دَ خانِه خُدا (۱۵:۱۱)

درس از درختِ انجِيرِ (۲۰:۱۱)

قُدْرَتِ و اِختِياراتِ عِيسَى (۲۷:۱۱)

مَثَلِ اِجَارَه‌كَارِی ظَالِمِ (۱۲: ۱)

سوال دَ باره مالیه و دَ باره زنده

شُدونِ مُرده ها (۱۲: ۱۳)

بُزرگترین حُکم (۱۲: ۲۸)

داوود و مسیح (۱۲: ۳۵)

عیسیٰ مردُم ره دَ باره عالمای دین

خبردار مُونه (۱۲: ۳۸)

هدیه یگ خاتونِ بیوه (۱۲: ۴۱)

پیشگویی دَ باره آخر زمان و پس

آمدونِ مسیح (۱:۱۳)

نقشه قتلِ عیسیٰ و خیانتِ یهودای

اسخریوطی (۱:۱۴)

آخری شامِ عیسیٰ قد یارای شی و

پیشگویی دَ باره انکارِ پترُس (۱۲:۱۴)

دُعا کدونِ عیسیٰ دَ باغِ گتسیمانی و

دستگیر شدن شی (۱۴:۳۲)

عیسیٰ دَ حُضورِ شورای یهود و انکارِ

پترُس از عیسیٰ (۱۴:۵۳)

محکوم شدنِ عیسیٰ دَ مرگ و

ریشخندی عسکرا د بَلِه شی (۱:۱۵)

میخکوب شُدونِ عیسیٰ د صلیب و

دَفن شُدون شی (۲۱:۱۵)

دُوباره زنده شُدونِ عیسیٰ (۱:۱۶)

یحییٰ تعمید دِهِنده راه ره بَلِده

عیسیٰ مسیح تیار مونه

۱ شروع انجیلِ عیسیٰ مسیح
باچه خُدا.

۲ اینی پیشگویی د کتابِ اشعیا

نَبِي نُوْشْتَه شُدَه:

”ما رَسُوْل خُو رَه پِيشلُون تُو رَبي
مُونُم

تا رَاهِ تُو رَه پِيشِ رُوِي تُو
آماده كُنه؛

آوازِ كَسِي كِه دَ بِيابو چِيغِ زَدَه ۳
مُوگِيه،

’راه رَه بَلَدِه خُداوند آماده
كُنيد

و راهِ رُوِي شِي رَه راست-

و-سیده کنید. ”

④ دَ مُطَابِقِ امزی پیشگوی یحیای

تعمید دهنده دَ بیابو ظاهر شد و یگ

غسلِ تعمید ره اعلان کد که مردم توبه

کنه تا گناهای ازوا بخشیده شنه. ⑤

مردم از تمام منطقه یهودیه و اورشلیم بر

شده دَ پیش ازو میمد و گناه های خوره

اقرار کده از دست ازو دَ دریای اردن

غسلِ تعمید میگرفت. ⑥ یحیی کالای

ره که از پاشم اشتر بود مپوشید و دَ گرد

کمر خویگ کمر بند چرمی دشت و

خوراک شی ملخ و غسل صحرائی بود.

⑦ أَوْ اِعْلَانِ كَدَه مُوَكُّفَت: "كُسى

كُه قُدْرَت شى از مه كده كَلَوِيَه، بَعْد از
مه مِيِيَه؛ مَا حَتَّى لَائِقِ شى رَه نَدْرُم كِه خَم
شُدِه بِنْدِ چِپَلَى شى رَه وَاز كُنْم. ⑧ مَا
شُمُو رَه قَدِ آوِ غُسْلِ تَعْمِيْدِ دَدْم، لِيَكِنِ أَوْ
شُمُو رَه قَدِ رُوحِ اَلْقُدْسِ غُسْلِ تَعْمِيْدِ
مِيْدِيَه."

⑨ دَ اَمْرُو رُوْزَا عِيْسَى اَز نَاصِرِيَه

جَلِيْلِيَه اَمَدِ وَ دَ دَرِيَاىِ اَرْدُنِ اَز دِسْتِ يَحْيَى
غُسْلِ تَعْمِيْدِ كَرِفَت. ⑩ وَ اَمَى كِه عِيْسَى
اَز آوِ بَرُ شُد، اُو دِيْدِ كِه اَسْمُو شَقِ شُد وَ
رُوحِ اَلْقُدْسِ دَ شَكْلِ يَكِ كَوْتَرِ دَ بِلَهِ اَزُو

نازل شد. ⑪ و یگ آواز از آسمو آمده
گفت: ”تو باچه دوست-دشتنی مه آستی
که از تو خوش-و-راضی آستم.“

⑫ اوخته روح اُلقدس دِستی اُو ره دَ
بیابو بُرد. ⑬ اُو مُدتِ چل روز دَ بیابو
بُود و شَیطو اُو ره و سَوَسه مُوکد؛ اُو دَ
مینکلِ جانورای و حشی بُود و ملایکه ها
خِدمت شی ره مُوکد.

⑭ بعد از دِستگیر شُدونِ یحییٰ

عیسیٰ دَ جلیلیه رفت؛ اُو دَ اُونجی

خوشخبری پادشاهی خُدا ره اِعلان کده ⑮
مُوگفت: ”وخت پوره شُده و پادشاهی خُدا

نزدیک آسته. پس توبه کُنید و دَ
خوشخبری ایمان بیرید.

عیسیٰ اوّلین یارا ره دعوت مونه

①⑥ وختیکه عیسیٰ د لب دریای

جلیلیه گشت-و-گذار مُوکد، اُو شمعون و

برار شی اندریاس ره دید که تور

ماهی گیری ره د دریا پورته مونه، چُون

اونا ماهی گیر بُود. ①⑦ اُو دزوا گُفت:

”از پُشتِ ازمه بیید تا شُمو ره شِکارچی

مردُم جور کُنم.“ ①⑧ اونا فوری تور های

ماهی گیری خُو ره ایله کده از پُشتِ ازو

رَبِي شُد. ①٩ وختی کم وَری پیش رفت،
أُو يَعْقُوب باچه زیدی و برار شی یوحنا ره
دید که دَ مَنه کِشتی تور های ماهی گیری
خُو ره آماده مُونه. ②٠ أُو دِستی اونا ره
کوی کد و اونا آته خُو زیدی ره قد
مزدورکارا دَ کِشتی ایله کده از پُشتِ ازو
رَبِي شُد.

عیسیٰ یگِ آدمِ چندی ره شفا میدیه

②١ اوخته اونا دَ شارِ کفرناحوم رفت.
دَ اُونجی عیسیٰ دَ روزِ آرام فوری دَ

عِبَادَتِ خانِه دَرآمد و دَ تَعْلِيمِ دَدو شُرُوعِ

کد. (۲۲) مَرْدُم از تَعْلِيمِ شَي حَيرو مَند،

چُون اُو رَقْمِ کَسِي کِه صَاحِبِ قُدْرَتِ-و-

اِخْتِيَارِ بَشَه دَزوا تَعْلِيمِ دَد، نَه رَقْمِ عَالِمِايِ

دِين.

(۲۳) دَ امزُو غَيَتِ دَ عِبَادَتِ خانِه ازوا

يَگِ اَدَمِ بُوَد کِه رُوحِ ناپاکِ دَشْتِ. اُو چِيغِ

زَدَه گُفَت: (۲۴) ”اَيِ عيسايِ ناصِري، قَد

ازمو چِي غَرَضِ دَري؟ اَيَا اَمَدِ کِه مو رِه

نابُوَد کُنِي؟ ما تُو رِه مِينَخَشْمِ کِه تُو کِي

اَسْتِي؛ تُو اَمُو مُقَدَّسِ خُدا اَسْتِي.” (۲۵)

لِيکِنِ عيسايِ دَ بِلَه اَزو هَيبَتِ کَدَه گُفَت:

”چپِ بَشی و ازو بُر شو!“ (۲۶) اوخته

روحِ ناپاکِ امُو آدمِ ره سختِ تکانِ دَد و

قدِ آوازِ بلندِ چِیغِ زدهِ ازو بُر شد. (۲۷) پگِ

ازوا تعجبِ کد، دَ اندازِه که از یگدیگِه

خُو پُرسانِ کدهِ مُوگُفت: ”ای چیزخیل

آسته؟ یگِ تعلیمِ نوِ قدِ قُدرتِ -و- اختیار!

اُو حتی دَ بِلِه ارواحِ ناپاکِ امرِ مُونه و اونا

از آیدِ شیِ مُوشه!“ (۲۸) و خبرِ ازو فوری

دَ تمامِ منطقهِ هایِ گردِ -و- برِ جلیلیه تیت

شد.

شفا دَدونِ ناجورا

امی که عیسیٰ و یارای شی از

عبادت خانه بُر شد، اونا فوری قد یعقوب
و یوحنا دَ خانه شمعون و اندریاس درآمد.

خُرمادرِ شمعون تو کده خاو شد.

اونا دستی او ره از حالِ ازو باخبر کد.

اوخته عیسیٰ پیش آمد و دست شی ره
گرفته او ره باله کد و تو او ره ایله کد و
او دَ خدمتِ ازوا مشغول شد.

دَ امزو شام بعد از آفتو ششتو،

اونا تمامِ ناجورا و جندی ها ره دَ پیش

عیسیٰ آورد. و پگِ مردمِ شار دَ پیش

درگه جم شد. عیسیٰ غدر کسا ره

که دَ ناجوری های رقم رقم گرفتار بُود،
شفا دَد و غدر جنیات ره بُر کد، ولے
نه‌ایشت که جنیات توره بُگیه، چراکه اونا
اُوره مینخشید.

عیسیٰ دَ سراسرِ جلیلیه تبلیغ مونه

صباح‌گاه وختیکه هنوز تریک ^(۳۵)

بُود، عیسیٰ باله شده از خانه بُر شد و دَ
یگ بیابو رفته دَ اونجی مشغولِ دُعا شد.

شمعون و رفیقای شی دَ پالیدونِ ازو ^(۳۶)

بُر شد. ^(۳۷) وختیکه اُوره پیدا کد، دَزو

گفت: "پگِ مردُم تُو ره موباله." ^(۳۸) اُو

دَزُوا كُفْتُ: ”بِیِد كِه یَگو جَی دِیگَه دَ
آغِیلَی گِرد-و-بَر بوری، تا دَ اُونجی ام
خوشخبری ره اِعلان كنُم، چُون بَلدِه امزی
كار بُرو اَمَدیم.“

پاك شُدونِ اَدَمِ كولی گِرِفْتَه

③٩ پس عیسیٰ دَ سراسرِ جَلیلیه و

عِبَادَت خانَه های ازوا وَعَظ مُوكد و

جَنیات ره بُر مُوكد. ④٠ یگِ اَدَمِ

كولی گِرِفْتَه پِیش شی اَمَدَه زانو زَد و عُدْر-

و-زاری كده دَزُو كُفْتُ: ”اگَه تُو بِخاهی

مِیتنی مَرَه پاك كُنی.“ ④١ دِلِ عیسیٰ دَ

حَالِ اَزُو سوخت، دِست خُو ره دِرَاز کد و دَ
بَلِه اَزُو ايشته گُفت: ”ما ميخايِم، پاک
شُو.“ (۴۲) فَوْرِي مَرَضِ کُولِي اَزُو دُور
شُد و اُو پاک شُد.

(۴۳) عيسِي اُو ره سخت مَنع کد و
بَدُونِ طَال-و-طُول اُو ره رِي کده (۴۴) دَزُو
گُفت: ”هُوش کُو که دَ کس چيز نَگِي،
بَلِکِه رفته خود ره دَ پيشوا نِشو بَدِي و
بَلِدِه پاک شُدون خُو چيزِي ره که مُوسِي
اَمْر کده تَقْدِيم کُو تا بَلِدِه ازوا يِگ شاهِدِي
بَشِه.“ (۴۵) لِيکِن اُو بَرُو رفته دَ اِعلان
کدُونِ اَمْرُو توره شُرُوع کد، دَ اندازِه که

عیسیٰ دِیگه نَتَنِست دَ شارِ داخِلِ شُنه،
بَلِکِه دَ بُرُونِ شارِ دَ جایای گوشه مُومند و
مردُم از هر طرف دَ پیش شی میمد.

جور شُدونِ یگِ آدمِ فلج

۲ ① بعد از چند روز وختیکه

عیسیٰ بسمِ دَ کَفَرناحومِ داخِلِ شُد، خبر
تیت شُد که او دَ خانه آسته. ② اوخته

تعدادِ کلونِ مردُمِ جَمِ شُد، دَ اندازه که
حتی بُرُونِ درِگه خانه ام جای نَبُود و او
کلامِ ره بلده ازوا بیان مُوکد. ③ دَ امزُو

غیتِ مردُمِ یگِ آدمِ فلجِ ره که دَ وسِیلِه

چار نفر آورده شد، دَ پیشِ عیسیٰ مُو بُرد.

④ مگم وختی اونا بخاطرِ جمعیتِ مردم

نتنست که او ره دَ پیشِ عیسیٰ بُره، اونا

بامِ بِلَه سرِ عیسیٰ ره کند. بعد از سُلّاخ

کدوِنِ بام، اونا امو جاگه ره که آدمِ فَلَج دَ

بِلَه شی خاو بُود، تاه کد. ⑤ وختیکه

عیسیٰ ایمانِ ازوا ره دید، او دَ آدمِ فَلَج

گفت: ”باچه مه، گناه های تُو بخشیده

شد.“ ⑥ ولے بعضی عالِمای دین که دَ

اُونجی شِشته بُود، دَ دِلِ خُو سوال کد که:

⑦ ”چرا ای آدم ای رقم مُوگیه؟ ای

کُفرگویی آسته! کی میتنه گناه ها ره

بُبخشه بَغیر از خُدا و بس؟“ ⑧ عیسیٰ

فوری دَ روحِ خُو پئی بُرد که اونا دَ دلِ های

خُو چی فکر مونه. اوخته دزوا گُفت:

”چرا ای رقمِ فکرِ ره دَ دلِ های خُو جای

می‌دید؟ ^۹ کُدم شی آسوتر آسته که دَ

امزی آدمِ فلجِ بگی: ’گناه های تو

بخشیده شد‘ یا ای که ’باله شو و جاگه

خُو ره گرفته بورو؟‘ ^{۱۰} مگم تا بدید که

«باچه انسان» دَ رُوی زمی قُدرت-و-

اختیارِ بخشیدونِ گناه ها ره دَره بِنگرید

که چیز کار مونم. ” پس دَ آدمِ فلجِ گُفت:

^{۱۱} ” دَز تو موگم، باله شو، جاگه خُو ره

گرفته خانه خُو بورو. ” ^{۱۲} او باله شد و

فوری پیشِ رُوی پگِ ازوا جاگه خُو ره

گرفته ریبی شد، بطوری که پگ ازوا حیرو
مند و خدا ره ستایش کده گفت: ”امی
رقم کار ره مو هرگز ندیده.“

لاوی مالیه گیر یار عیسیٰ موشه

عیسیٰ بسم د لب دریا رفت و (۱۳)

پگ مردم د پیش ازو آمد و او اونا ره

تعلیم دد. (۱۴) د حالیکه او مورفت، لاوی

باچه حلفی ره دید که د جای مالیه گرفتو

ششته و او دز شی گفت: ”از پُشتِ ازمه

بیه.“ و او باله شده از پُشتِ ازو ریبی

شد.

①۵ دَ حَالِيكِه عَيْسَى دَ خَانِه لَأَوِي سِرِ
 دِسْتَرخُو شِشْتُد، تَعْدَادِ كَلُونِ مَالِيهْ گِيرَا و
 گُناهِكارَا ام اَمَدِه قَد اَزُو و يَارَاي شِي
 شِشْت، چُون دَ اُونَجِي غَدْر كَسَا بُوْد كِه
 اَزُو پَيْرَوِي مُوكَد. ①۶ وختِي عَالِمَاي دِينِ
 فَرِيَسِيَا دِيد كِه اُو قَد مَالِيهْ گِيرَا و گُناهِكارَا
 نَان مُوخوره، اُونَا دَ يَارَاي شِي گُفْت:
 ”چَرَا اُو قَد مَالِيهْ گِيرَا و گُناهِكارَا نَان
 مُوخوره؟“ ①۷ اَمِي كِه عَيْسَى اِي توره
 رِه شَنِيد، اُو دَزُوا گُفْت: ”كَسَاي كِه جوره
 اَسْتِه، دَ طَيِّبِ ضَرُورَتِ نَدْرِه، بَلَكِه
 نَاجورَا ضَرُورَتِ دَرِه. مَا نَمَدِيم كِه مَرْدُمَاي
 عَادِلِ رِه دَعْوَتِ كُنْم، بَلَكِه اَمَدِيم كِه

گناهکارا ره دعوت کنم.

دَ بَارِه روزه

⑱ دَ امزُو زمان شاگردای یحییٰ و

فریسیا روزه می‌گرفت. اوخته مردُم پیش

عیسیٰ آمده دَزُو گفت: ”چرا شاگردای

یحییٰ و شاگردای فریسیا روزه می‌گیره،

مگم یارای ازتُو روزه نمی‌گیره؟“ ⑲

عیسیٰ دَزُوا گفت: ”آیا مهمونای

توی خانه تا وختیکه داماد قد ازوا آسته،

میتنه روزه بگیریه؟ نه. تا زمانیکه داماد

قد ازوا آسته، اونا نمیتنه روزه بگیریه. ⑳

مگم روزای مییه که داماد از وا گِرِفْتَه
 مُوشه؛ اوخته دَ امزُو روز اونا روزه
 میگیره. ^(۲۱) هیچ کس یگ تُوْه رختِ نو
 ره دَ کالای کُهنه پینه نَمُوکُنه، اگه بُکُنه،
 امو رختِ پینه شُدِه ازُو کُنده مُوشه و
 پارگی شی از بد بدتر مُوشه. ^(۲۲) و هیچ
 کس شرابِ تازه ره دَ مَشک های کُهنه
 شیو نَمونه. اگه بُکُنه، شرابِ مَشک ها
 ره میترقنه و شرابِ لُوو شُدِه مَشک ها
 ضایع مُوشه، بلکه شرابِ تازه ره دَ
 مَشک های نو شیو مُونه. ”

دَ بارِه روزِ آرام

دَ یِگ رُوزِ آرامِ عیسیٰ از مَنه ^(۲۳)

کِشت های گندم تیر مُوشد و یارای شی دَ

حین رفتو شروع دَ کندونِ خوشه های

گندم کد. ^(۲۴) فریسیا دَزو گُفت: ”توخ

کُو، چرا اونا کاری ره مُونه که دَ روزِ آرام

رَوا نییه؟“ ^(۲۵) اُو دَزوا گُفت: ”آیا شُمو

هرگز نَخانیدید که داوود چیز کار کد،

وختیکه خود شی و رفیقای شی مُحْتَاجِ

نان و گُشنه بُود؟“ ^(۲۶) اُو دَ زمانِ آبیاتار

پیشوای بزرگ دَ خانه خُدا داخل شد و نانِ

تقدیم شده ره خورد که خوردون شی بَغیر

از پیشوایو بلده هیچ کس رَوا نییه؛ و اُو دَ

رفیقای خُو ام دَد.“ ^(۲۷) اوخته عیسیٰ

دَزُوا كُفْتُ: "رُوزِ آرَامِ بَلَدِهٖ اِنْسَانِ مُقَرَّرِ
شُدْ، نَهْ كِهْ اِنْسَانِ بَلَدِهٖ رُوزِ آرَامِ. (٢٨) دَ
امزى حِسَابِ «بَاچِهٖ اِنْسَانِ» صَاحِبِ رُوزِ
آرَامِ امِ اَسْتِهٖ."

شَفَايِ اَدَمِ دِسْتِ خُشَكِ شُدِهٖ

٣ (١) عِيسَى بِسْمِ دَ عِبَادَتِ خَانِهٖ
دَاخِلِ شُدْ. دَ اُونَجِي يِگِ اَدَمِ بُوْدِ كِهْ دِسْتِ
شِي خُشَكِ شُدُدْ. (٢) اُونَا نَظَرِ شِي دَ
عِيسَى بُوْدِ تَا بِنِگَرِهٖ كِهْ اِگِهٖ اُوْ اُمُوْ اَدَمِ رِهٖ
دَ رُوزِ آرَامِ شَفَا بَدِيَهٖ، اُونَا اُوْ رِهٖ مِلَامَتِ
كُنِهٖ. (٣) پَسِ اُوْ دَمَزُوْ اَدَمِ دِسْتِ خُشَكِ

شده گفت: "بیه، د مینکل جای ایسته

شو. " (۴) اوخته او دزوا گفت: "آیا د

روز آرام نیکی کدو روا آسته یا بدی کدو،

نجات ددون جان یا کشتون شی؟ " اونا

چپ مند. (۵) عیسی چار طرف خو قد

قار سون ازوا توخ کد و از سنگدلی ازوا

جگرخون شده دزو آدم گفت: "دست خو

ره دراز گو. " او دراز و دست شی جور

شد. (۶) اوخته فریسیا برو رفت و فوری

قد طرفدارای هیرو دیس د ضد عیسی

نقشه کشید که چی رقم او ره نابود کنه.

جمعیت مردم از پشت عیسی موره

⑦ عیسیٰ قد یارای خُو سُون لب

دربا رفت و یگ جمعیتِ کُته از جلیلیه از

پُشت شی ریی شد؛ ⑧ و از یهودیه،

اورشَلیم، اِدومیه، از اُو طرفِ دریای اُردُن

و از منطقای صُور و صیدون ام جمعیتِ

کُته مردُم وختی دَ باره کارای ازو شنید، دَ

پیش شی آمد. ⑨ بخاطر جمعیتِ کَلو اُو

دَ یارای خُو گُفت که یگ کِشتی بلده شی

آماده کُنه تا مردُم دَ بله ازو پیر-و-بار

نَکُنه. ⑩ چُون اُو غَدَر کسا ره شفا دده

بُود، امزُو خاطر هر کسی که ناجوری

دَشت دَ بله ازو تُشه مُوکد تا دَ جان شی

دِست بزنه. ⑪ هر غَیتیکه ارواحِ ناپاک

أَوْ رَه مِيدِيد، دَ پِيش شِي رُوي دَ خَاك
موفتَد و چِيغ زَدَه مُوگُفت: ”تُو باچَه خُدا
أَسْتِي!“ ①② مگم عيسیٰ سخت تاكيد
كده دَزوا أَمْر مُوكد كه أَوْ رَه بَرَمَلَا نَكْنَه.

اِنْتِخَابِ كَدُونِ دَوَازْدَه رَسُولِ

①③ اوخته عيسیٰ دَ بِلَه كوه رفت و
كسای ره كه ميخواست دَ پِيش خُو طلب
كد و اونا دَ پِيش ازو آمد. ①④ اُو دوازده
نفر ره كُوي كده [اونا ره «رَسُول» لَقَب
دَد]، تا قد شي يگجاي بَشَه و تا اونا ره
بَلَدَه وَعَظ كدو رِي كْنَه ①⑤ و اونا قُدْرَت

دَشْتَه بَشَه كَه چِنِيَات رَه بُر كُنَه. ①٦

[اُمُو دوازده نفر ره كه مُقَرَّر كَد] اينيا
بُود: شِمَعُون كه اُو ره پِتْرُس نام ايشت،

①٧ يَعْقُوب باچه زبدي و يوحنا برار

يعقوب كه اونا ره «بوآنرگس» يعنى

«باچه هاى گرگردراغ» نام كد؛ ①٨

اَندرِياس، فِيلِيپُّس، بَرْتولما، متي، توما،

يعقوب باچه حَلْفِي، تَدِّي، شِمَعُونِ غَيْرَتِي

①٩ و يهُوداي اسخريوطي كه يهُوداي

اسخريوطي عيسي ره دَ گير دَد.

تُهَمَتِ عَالِمَايِ دِينِ دَ بِلَه عيسي!

۲۰) اوخته عیسیٰ خانه رفت و مردُم

بسم جم شد د اندازِه که او و یارای شی
بلدِه نان خوردو ام فرصت پیدا نتست.

۲۱) وختیکه قوما ی نزدیک شی ای ره

شَنید، اونا اَمَد تا او ره بُره، چُون اونا
مُوگفت که او عَصَاب خور ره از دِست
دده.

۲۲) عالِمای دین که از اورشَلیم اَمده

بُود، مُوگفت: ”او بعلزبُول دَره و جِنیات
ره دَ کومکِ سر دِستِه جِنیات بُر مونه.“

۲۳) پس عیسیٰ اونا ره پیش خُو کوی

کد و مَثَل اُورده دَزوا گُفت: ”شَیطو

چطور میتنه که شیطو ره بر کُنه؟ ^(۲۴) اگه
یگ مَمَلکَت دَ ضِدِ خود خُو تقسیم تقسیم
شُنه، اُو مَمَلکَت نَمیتنه که اُستوار بُمنه.

^(۲۵) و اگه یگ خانوار دَ ضِدِ خود خُو

تقسیم تقسیم شُنه، اُو خانوار نَمیتنه که

اُستوار بُمنه. ^(۲۶) اگه شیطو ام دَ ضِدِ

خود خُو باله شُنه و تقسیم تقسیم شُنه، اُو

نَمیتنه که مُقاوَمَت کنه، بلکه اَخر شی

رَسیده. ^(۲۷) امی رقم هیچ کس نَمیتنه که

دَ خانِه آدمِ زورَتُو داخِل شُنه و مال های

شی ره چور-و-چپاؤل کُنه تا که اوّل آدمِ

زورَتُو ره بسته نَکُنه؛ و له بعد ازو میتنه

خانِه ازو ره چپاؤل کُنه.

②۸ ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگُم، تمامِ

گناه های انسان و هر رقم کُفرگویی که

کُنه، بخشیده مُوشه. ②۹ مگم هر کسی

که دَ ضِدِ روحِ اَلْقُدسِ کُفرگویی کُنه، تا

اَبَدِ بخشیده نَمُوشه، بَلکِه اُو محکوم دَ

گناه اَبَدی آسته. ” ③۰ چُون اونا مُوگفت:

” اُو یگ روح ناپاک دَره. ”

آبه و پَرارونِ عیسیٰ

③۱ اوخته آبه و پَرارونِ عیسیٰ اَمَد و

دَ بُرو ایسته شُدِه یگو کس ره ریی کد تا

اُو ره کوی کُنه. ③۲ جمعیتِ مردُم دَ گرد

ازو شِشْتُد و اونا دَزُو گُفت: ”آبِه تُو و
برارون تُو د بَرُو يِه و تُو ره طلب مُونه.“

③٣ اُو د جوابِ ازوا گُفت: ”آبِه مه كِي

آسته و برارون مه كِي يِه؟“ ③٤ و سُونِ

امزُو كساي كه د گِرْد شِي شِشْتُد، توخ

كده گُفت: ”اينيا آبِه و برارون مه آسته؛

③٥ چُون هر كسي كه خاست-و-اراده خُدا

ره د جاي بيره، اونمُو برار و خوار و آبِه

مه آسته.“

مَثَلِ تُّخْمِ زَدُونِ دِيغُو

① ٢ عيسِي بَسْمِ دَلِبِ دَرِيَا دَ

تعلیم دَدُو شروع کد. جمعیتِ کُتَه دَ گِرِدِ
ازو جَم شُد، دَ اندازه که او دَ یگ کِشتی
که دَ مَنه دریا بُود سوار شُدِه شِشت دَ
حالیکه تمامِ جمعیتِ دَ لبِ دریا ایسته
بُود. ② اوخته او مَثَل اُورده چیزای کَلو
بَلدِه ازوا تعلیم دَد و دَ تعلیم خُو دَزوا
گُفت:

③ ”گوش کُنید، یگ دیغو بَلدِه تُخم
زِدو بُرو رفت. ④ دَ حالیکه تُخم ره پاش
میدد، یگ مقدار شی دَ راه اُفتد و
مُرغکو اَمده اونا ره خورد. ⑤ یگ
مقدارِ دیگِه شی دَ زمینِ سنگلاخ اُفتد، دَ

جایی که خاکِ کَلو نَدَشت؛ اُونَا دَ زُودی
سوز کد، چراکه خاک غُوج نَبُود. ⑥
مگم وختیکه آفتو بُر شُد، اُونَا سوخت و
ازی که ریشه نَدَشت خُشک شُد. ⑦ و
یگ مقدار شی دَ مینکلِ خارا اُفتد و خارا
کُته شُد اُونَا ره قَپه کد و اُونَا حاصِل
نَدَد. ⑧ یگ مقدارِ دِیگه شی دَ زمینِ
خُوب اُفتد و ثمر دَد یعنی سوز کده کُته
شُد و حاصِل دَد: یگون شی سی برابر،
یگون شی شصت برابر و یگون شی صد
برابر. ⑨ ” بعد ازو عیسی گفت: ” هر
کسی که گوشِ شِنوا دَره، گوشِ بَگیره!“

معنای مَثَلِ تُخْمِ زَدُونِ دیغو

⑩ وختیکه عیسیٰ تنها بُود، نفرای

گرد-و-بر شی قد امزو دوازده یار د باره

امزی مَثَلِ ها ازو پُرسان کد. ⑪ اُو دزوا

گُفت: ” پی بُردونِ رازِ پادشاهی خُدا بَلدِه

شُمو بخشیده شُدِه، مگم بَلدِه مردُمای بُرو

تمام چیزا د مَثَلِ گُفته مُوشه، ⑫ تا

اونا توخ کُنه که بِنگره، مگم دیده

نَتنه،

و گوش بَگیره که بَشنوه،

مگم پی نبره،

نَشْنَه که پس بیه و

بخشیده شُنه. ”

۱۳) اوخته عیسیٰ دَزُوا کُفت: ”آیا

شُمُو ای مَثَل ره نَمُوفامید؟ پس پگِ مَثَل

های دیگه ره چی رقم میتنید که بُفامید؟

۱۴) دیغو کلام ره کِشت مونه. ۱۵) اینی

کسا مِثَلِ تُخْم های آسته که دَ راه اُفتَد، دَ

جایی که کلام کِشت شُد: آمیا وختیکه

کلام ره میشنوه، شَیْطُو دِستی مییه و

کلامی ره که دَ دِل های ازوا کِشت شُد،

گِرِفْتَه موبره. ۱۶) و اینی کسا مِثَلِ تُخْم

های آسته که دَ زَمینِ سَنگِلاخ کِشت شُد:

أَمِيَا وَخَتِيكَه كَلَام رَه مِيشَنَوَه، دِستِي قَد

خوشِي قَبُول مُونَه، ^(۱۷) ولے ازی که

ریشه ندره اونا بلده یگ زمانِ کم تاب

میره؛ وَخَتِيكَه مُشكِلات و آزار-و-أَذِيَت

بِخاطرِ كَلَام پيش بيه، اونا فوري از راه

بُر مُوشَه. ^(۱۸) و ديگرون شي مِثِلِ تُخَم

های آسته که دَ بَيْنِ خارا كِشت شُد؛ أَمِيَا

كسای آسته که كَلَام رَه مِيشَنَوَه، ^(۱۹)

مگم تشویش های دُنیا، عِشَقِ مال-و-

دَوْلَت و هَوَسِ چيزای ديگه اَمَدَه كَلَام رَه

قِيَه مُوكُنَه و اُو بے ثَمَر مُومَنَه. ^(۲۰) و اينيا

مِثِلِ تُخَم های آسته که دَ زَمِينِ خُوب

كِشت شُد؛ أَمِيَا كَلَام رَه مِيشَنَوَه و اُو رَه

قبُولِ مُونَه و ثَمَرِ مِیدِیَه: یَگونِ شی شی سی
برابر، یَگونِ شی شِصتِ برابر و یَگونِ شی
صد برابر.

مَثَلِ چِراغِ

②۱ عیسیٰ دَزوا کُفت: ”آیا چِراغِ ره
بَلدِه ازی میره که دَ زیرِ کاسه یا چارپایی
بیله؟ نه، بَلکِه اُو ره میره که دَ بَلِه
چِراغدان بیله. ②۲ چُون هیچ چیزِ تاشه
نییه که بَرَمَلا نَشُنه و هیچ چیزِ پوشیده
نییه که معلومدار نَشُنه. ②۳ هر کسی که
گوشِ شِنوا دَره، گوشِ بَگیره. ②۴ و

دَزُوا گُفْت: ”مُتَوَجِه بَشِيدَ كِه چِي

مِيشَنَوِيد. دَ هَر مَنَكِي كِه بَدِيد دَ اَمَزُو

مَنَك بَلَدِه شُمُو دَدِه مُوشِه وَ حَتِي كَلوَتَر

اَم دَدِه مُوشِه. ^(۲۵) چُون كَسِي كِه دَرِه دَزُو

كَلوَتَر دَدِه مُوشِه وَ كَسِي كِه نَدَرِه، حَتِي

چِيزِي رِه كِه دَرِه اَم اَز شِي گَرِفْتِه مُوشِه.“

مَثَلِ سَوَزِ كَدُو وَ كُتِه شُدُونِ تُخْمِ

^(۲۶) اُو اَمچُنَان گُفْت: ”پَادشَاهِي خُدا

مِثَلِ اَزِي اَسْتِه كِه يِگِ اَدَمِ دَ زَمِي تُخْمِ

پَاشِ مِيدِيه ^(۲۷) وَ شَاوِ وَ رُوَزِ، چِي اُو خَاوِ

بَشِه، چِي بِيدَارِ، تُخْمِ سَوَزِ مُونِه وَ كُتِه

مُوشه. چی رقم؟ اُو نَمِيدَنه. (۲۸) زمی

خود بَخود ثمر میدیه، اوّل علف سوز

مُونه، بعد ازو خوشه و بعد ازو دانه کامل

دَ مِنْه خوشه. (۲۹) و غَیْتِیکه غَلّه پُخته

مُوشه، اُو قد داس خُو بَلَدِه دِرَو مورِه،

چراکه وختِ دِرَو شی رَسیده. ”

مَثَلِ تُّخْمِ شَرَشَم

(۳۰) اُو بسم گُفت: ”پادشاهی خُدا ره

دیگه قد چیزخیل برابر کنی و بَلَدِه شی

چی رقم مَثَل بیری تا اُو ره بیان کنی؟ (۳۱)

اُو رقمِ تُّخْمِ شَرَشَم وَری آسته که وختی دَ

زمی کِشت مُوشه، ریزه‌ترینِ پگِ تُخمای
رُوی زمی آسته، ^(۳۲) مگم وختیکه کِشت
شُد، سوز مُونه و از تمامِ بُوٹه ها کده
کُته‌تر مُوشه و شاخچه های کُته بُر مُونه،
دَ اندازه که مُرغکوی هَوا میتنه دَ سایه
شی وور جور کُنه.

^(۳۳) اُو قد امزی رقمِ مَثَل های کَلو
کلام ره بَلده ازوا کُفت تا جایی که اونا
قُدرتِ شِنیدون شی ره دَشت. ^(۳۴) اُو
بِدونِ مَثَل قد ازوا توره نَکُفت، مگم
وختیکه اُو قد یارای خُو تنها بُود، تمامِ
چیزا ره بَلده ازوا بیان کد.

آرام کدونِ طوفانِ دریا

۳۵) دَ امزُو روز وختیکه شام شد،
عیسیٰ دَ یارای خُو گُفت: ”ببید که دَ اُو
لبِ دریاچه بوری.“ ۳۶) اوخته اونا
جمعیتِ مردُم ره ایله کد و عیسیٰ ره دَ
امزُو کِشتی که بُود قد خُو بُرد؛ و چند
کِشتی دیگه ام قد ازو قتی بُود. ۳۷) دَ
امزُو غیت یگ طوفانِ شدید پیدا شد و
جلپه ها دَ کِشتی میزد، دَ اندازه که
نزدیک بُود، کِشتی غرق شُنه. ۳۸)
عیسیٰ دَ آخرِ کِشتی دَ بله بالشت خاو
کدُد. اوخته یارای شی اُو ره بیدار کد و

دَزُو كُفْتُ: "أُستاد، آیا تُو دَ غَم نِیستی كه
 مو از بَین بوری؟" (۳۹) اُو باله شُد و دَ
 بِلَه باد هَیبت كد و دَ دریا كُفت: "آرام!
 ایسته شو!" باد ایسته شُد و آرامشِ كامل
 برقرار شُد. (۴۰) اُو دَ یارای خُو كُفت:
 "چرا ایقَس ترس خوردید؟ آیا شُمو هنوز
 ام ایمان نَدرید؟" (۴۱) اونا غَدَر ترس
 خورده بُود و دَ یگدیگه خُو كُفت: "ای
 چی رقم آدم آسته كه حتی باد و دریا ام از
 آید شی مُوشه؟"

شفا دَدونِ آدمِ چندی

۵ ① پس اونا د اُو طرفِ دریا، د

سرزمینِ جَرسیا رفت. ② و امی که

عیسی از کِشتی بُر شد، دِستی یگ آدم

که روحِ ناپاک دشت، از مینکلِ قبرا بُر

شده قد ازو رُوی د رُوی شد. ③ اُو آدم

د مینکلِ قبرا زندگی مُوکد و هیچ کس

نمیتنست که اُو ره د بندِ نگاه کُنه، حتی

قد زنجیرا ام نه؛ ④ چراکه اُو چندین

دفعه قد زنجیر و زولانه بسته شد، مگم

زنجیرا ره مُنٹی و زولانه ها ره میده کُد

و هیچ کس توانایی ازی ره ندشت که اُو

ره رام کُنه. ⑤ اُو شاو و روز د مینکلِ

قبرا و د بله تپه ها چیغ میزد و خود ره قد

سنگ زده زخمی موكد. ⑥ وختیکه او

عیسی ره از دور هوش کد، او دَویده آمد

و د پیش روی شی سجده کد ⑦ و قد

آواز بلند چیغ زده گفت: ”آی عیسی،

باچه خدای مُتعال، دز مه چی غرض

دَری؟ تو ره د خدا قسم میدیم که مره

عذاب نکنی.“ ⑧ چون عیسی دزو

گفتد: ”آی روح ناپاک، ازی آدم بُر شو!“

⑨ اوخته عیسی ازو پُرسان کد: ”نام تو

چی یه؟“ او د جواب شی گفت: ”نام مه

«لشکر» آسته، چراکه مو کلو آستی.“

⑩ او د پیش عیسی غدر عُذر-و-زاری

کد که اونا ره ازو منطقه بُر نکنه. ⑪ د

اُونجی یگ گله کټه خوک د بغل تپه

میچرید؛ ^(۱۲) اوخته ارواح ناپاک د پیش

ازو عذر-و-زاری کده گُفت: ”موره د منه

خوک ها ری گو؛ بیل که د پوست ازوا

داخل شنی. ” ^(۱۳) عیسی دزوا اجازه دد و

ارواح ناپاک بر شده د پوست خوک ها

داخل شد و گله که تقریباً دو هزار خوک

بود، از سرشیوکی تپه خود ره د دریا

پورته کد و د دریا غرق شد.

^(۱۴) چوپونوی خوک ها دوتا کد و ای

توره ره د شار و آغیلای اطراف نقل کد.

اوخته مردم آمد تا بنگره که چی واقعہ رخ

دده. ①۵ اونا پیش عیسی آمد و امو آدم

جندی ره دید که د اونی شسته، کالا

پوشیده و هوشیار شده؛ امو آدم ره که

سابق گرفتار جنیات بود. پس اونا ترس

خورد. ①۶ کسای که ای واقعه ره دیدد،

د مردم نقل کد، یعنی چیزی ره که قد آدم

جندی و خوک ها رخ ددد. ①۷ اوخته اونا

د پیش عیسی عذر کد که از منطقه ازوا

بوره.

①۸ وختیکه عیسی د کشتی سوار

موشد، امو آدم که سابق جندی بود د

پیش عیسی زاری کد که او ره بیله تا قد

شی قتی بوره. ^(۱۹) مگم عیسیٰ اُوره

نه‌ایشت، بلکه دزُو گُفت: ”خانه خُو بورُو

دَ پیشِ قومای خُو و بَلده ازوا نقل کُو که

خُداوند چِقس کارِ کُته بَلده تُو کده و چی

رقم دَ بِلِه تُو رَحَم کده. ” ^(۲۰) اوخته اُو

رفت و دَ منطقه دیکاپولیس دَ اعلان

کدونِ هر چیزی که عیسیٰ بَلده ازُو کُد

شروع کد و تمامِ مردُم حَیرو مند.

زنده کدونِ دُخترِ یایروس و جور

شُدونِ خاتونِ مریض

^(۲۱) وختیکه عیسیٰ بسم قد کِشتی دَ

دیگه طرفِ دریا رفت، یگ جمعیتِ کٚه دَ
 گرد شی جم شد و اُو د لبِ دریا ایسته
 بُود. ^(۲۲) اوخته یکی از رهبرای عبادت
 خانه دَ نامِ یایروس آمد و امی که عیسیٰ
 ره دید دَ پیشِ پای شی اُفتد ^(۲۳) و دَ پیشِ
 شی عذر-و-زاری کده گُفت: ”دُخترِ ریزه
 مه دَ حالِ مُردو یه. لُطفاً بیه و دِست خُو
 ره دَ بِلِه ازو بیل تا اُو جور شنه و زنده
 بُمَنه. “ ^(۲۴) پس عیسیٰ قد ازو رفت و
 یگ جمعیتِ کٚه ام از پُشت شی ربی شد
 و اونا دَ بِلِه ازو تُشه-و-تيله مُوکد.

^(۲۵) دَ اُونجی یگ خاتو بُود که مُدتِ

دوازده سال خونریزی داشت. ^(۲۶) او از
 دستِ طیبِ های گلو غدر رنج-و-عذاب
 کشیدد و تمامِ داراییِ خوره خرج کدد،
 لیکن هیچ دز شی فایده نکدد، بلکه بدتر
 شدد. ^(۲۷) وختیکه او د باره عیسی شنید،
 او د مینکل جمعیت د پشتِ سرِ عیسی
 آمد و د چپن شی دست زد. ^(۲۸) چون او
 قد خود خو گفتد: "اگه فقط د کالای
 شی دست بزئم خوب موشم." ^(۲۹) امو
 لحظه خونریزی شی قوی شد و او د جان
 خو فامید که امزو مَرَضِ شفا پیدا کده.
^(۳۰) عیسی فوری پی بُرد که ازویگ
 قدرت خارج شده. اوخته او روی خوره د

مینکل جمعیت دَور دَده گُفت: ”کی دَ

کالای مه دِست زَد؟“ (۳۱) یارای شی دَزُو

گُفت: ”مینگری که مردُم دَ بِلِه تُو تُشه

مُونه؛ هنوز ام مُوگی که کی دَز مه

دِست زَد؟“ (۳۲) مگم عیسی چار طرف

خُوره توخ مُوکد تا بِنگره که کی امی

کار ره کده. (۳۳) امو خاتو وختی فامید

که قد ازو چیز کار شُده، او قد ترس و

لرز آمده دَ پیش پای عیسی اُفتد و تمام

حقیقت ره بِلده شی نقل کد. (۳۴) عیسی

دَزُو گُفت: ”دُختر مه، ایمان تُو، تُو ره

شفا دد، بخیر-و-سلامت بورُو و ازی

تکلیف آزاد بَش.“

③۵ دَ حَالِيكِه اُو هَنوز توره مُوگفت

چند نفر از خانِه رهبرِ عِبَادت خانِه آمده

گفت: "دُختر تُو فَوْت كد. آلی دِيگه چرا

اُستاد ره زَحمت مِيدِي؟" ③۶ مگم عيسِي

توراي ره كه گُفته شُدُ نادِيده گِرِفت و دَ

رهبرِ عِبَادت خانِه گُفت: "ترس نَخور،

فقط ايمان دَشته بَش و بس." ③۷ اُو

هيچ كس ره نَه ايشت كه قد شِي قَتِي بوره

بَغير از پَتْرُس، يَعْقُوب و يُوْحَنَّا بَرارِ

يَعْقُوب. ③۸ وختِيكه اونا دَ خانِه رهبرِ

عِبَادت خانِه رَسِيد، عيسِي يگ شور-و-

غَوغا ره هُوش كد و دِيد كه مَرْدُم چخرا

كده قد آوازِ بِلند ناله مُونه. ③۹ وختِي اُو

دَ خانِه داخِل شُد، اُو دَزوا گُفت: ”چرا
 غوغا و چخرا مُونید؟ دُختر نَمُرده، بَلکِه
 خاو رفته.“ (۴۰) مگم اونا دَ بِلِه عیسی
 خنده کد. اوخته اُو پگِ ازوا ره بُر کد و
 آته و آبه دُختر ره قد کسای که قد شی
 قتی بُود گِرِفته دَ امزُو جای داخِل شُد که
 دُختر بُود. (۴۱) اوخته اُو از دِستِ دُختر
 گِرِفت و دَز شی گُفت: ”طَلِیتا قومی،“
 که معنای شی اینی آسته: ”آی دُختر، دَز
 تُو مُوگیم، باله شو.“ (۴۲) فوری امُو
 دُختر باله شُده دَ راه رفتو شُد. اُو دُختر
 دوازده ساله بُود. و اونا ازی کار بے اندازه
 خیر و شُد. (۴۳) اوخته عیسی قد تاکیدِ کلو

دَزُوا اَمْر كَد كِه هِيچ كَس اَزِي وَاقِعِه خَبْر
نَشْنِه و دَزُوا كُفْت كِه دَ دُخْتَرِ يَگُو چِيَز
بَدِيَه كِه بُوخوره.

مَرْدَمِ نَاصِرِه عِيسِي رِه رَد مُونِه

٦ ① عِيسِي اُونجِي رِه اِيلِه كَدِه دَ
شَارِ خُود خُو اَمَد و يَارَاي شِي اَم اَز پُشْتِ
اَزُو اَمَد. ② وَخْتِيكِه رُوزِ اَرَام رَسِيد، اُو
دَ عِبَادَت خَانِه دَ تَعْلِيم دَدُو شُرُوع كَد و
غَدْر كَسَا وَخْتِي تَعْلِيم شِي رِه شَنِيد، حَيرو
مَنده كُفْت: ”اِي اَدَم اِي چِيَزَا رِه اَز كُجَا
يَاَد كِرِفْتِه؟ اِي چِي رَقْم حِكْمَت اَسْتِه كِه

بَلَدِه اَزُو دَدَه شُدَه؟ چي مُعْجَزَه هَاي اَز

دِسْتِ اَزُو اَنْجَام مُوشَه! ③ آيا اِي اُمُو

نَجَار باچَه مَرِيْم و بَرارِ يَعْقُوب، يوشا،

يَهُودا و شِمْعون نَبِيَه؟ آيا خوارون شِي دَ

اَمِينْجِي قَد اَزْمُو نَبِيَه؟ ” و اُونَا قَد اَزُو

مُخَالَفَت كَد. ④ عيسِي دَزُوا كُفْت: ” دَ

يَك پَيغمبر دَ هِيچ جاي بے اِحْتِرامِي

نَمُوشَه، جُز دَ مَنْطِقَه خُود شِي و دَ بَيْنِ

قُوما و خانَه خُود شِي. ” ⑤ اُو دَ اُونْجِي

هِيچ مُعْجَزَه اَنْجَام دَدَه نَتَنِسْت بَغِيرِ اَزِي

كِه دِسْتِ خُورَه دَ بَلَه چنْد نَاجور ايشْت و

اُونَا رَه شفا دَد. ⑥ و اُو اَز بے ايمانِي

اَزُوا حَيرو مَند.

بعد ازو عیسی د آغیلای گرد-و-بر

میگشت و تعلیم میدد. ⑦ او دوازده یار

خوره کوی کد و اونا ره دُو دُو نفر ربی

کد و اونا ره د بِلَه ارواحِ ناپاکِ اختیار-و-

قدرت دد ⑧ و دزوا امر کد که بغیر از

یگ تیاق بلده سفر خُو هیچ چیز نگیره: نه

نان، نه خرچین و نه پیسه د کمر بند خُو؛

⑨ فقط چپلی د پای خُو کنه و دُو کالا

نپوشه. ⑩ او امچنان دزوا گفت: ”هر

وختیکه د یگ خانه داخل موشید، د

امونجی بُمَید تا وختیکه امزو جای بُر

نشدید. ⑪ و د هر جای که قد شمو

خوش آمد نکد و د توره شمو گوش ندد،

وختیکه امزو جای بُر مُوشید، خاکِ پایای
خُوره ٹک بزید تا دَ خِلافِ ازوایگ
شاهدی بشه. ” (۱۲) پس اونا ریی شد و دَ
مردم اعلان کد که توبه کنه. (۱۳) اونا
غدر جنیات ره از مردم بُر کد و ناجورای
گلو ره قد روغو مَسَح کده شفا دَد.

مَرگِ یحیای تعمیرِ دهنده

(۱۴) هیرودیس پادشاه دزی باره خبر
شد، چراکه نامِ عیسی مشهور شد.
بعضی مردم مُوگفت: ”یحیای تعمیر
دهنده از مُرده ها دوباره زنده شده و امزی

خاطر ای مُعجزه ها دَ وَسِيْلَه ازو ظاهر
 مُوشه. ” (۱۵) مگم کسای دِیگه مُوگفت:
 ” اُو اِلِیاس پِیغمبر اَسْتَه. ” یگ تِعْدَادِ
 دِیگه مُوگفت که: ” اُو یگ پِیغمبر اَسْتَه،
 رِقْمِ یکی از پِیغمبرا. ” (۱۶) مگم وختیکه
 هیرودیس ای توره ره شَنِید، اُو گُفت:
 ” ای اُمُو یحیی اَسْتَه که ما سر زَدُم؛ اَلِی
 اُو از مُردهها دُوباره زنده شُدَه. ”

(۱۷) چُون هیرودیس خود شی نفر رِبی
 کده یحیی ره دِستگِیر کُدَد و اُو ره دَ
 بَنَدی خانَه اَندختُد. اُو بخاطرِ هیرودیا
 خاتُونِ فِیلِیپُس بِرار خُو ای کار ره کُدَد،

چراکه هیروودیس قد ازو توی کدد. ①۸

چُون یحییٰ دَ هیروودیس گُفتُد: ”بَلَدِه تُو
رَوَا نِییه که خاتُونِ بَرارِ خُو ره بِگِیری.“

①۹ امزی خاطر هیروودیا دَ برابرِ یحییٰ

کینه گِرِفتُد و میخاست که او ره بُکُشه

مگم نَمِیتِنِست، ②۰ چراکه هیروودیس از

یحییٰ ترس مُوخورد، چُون او میدَنِست که

یحییٰ یگِ مَرِدِ عَادِل و مُقَدَّس آسْتِه و ازو

مُحَافِظَتِ مُوکد. هر وختیکه او توره

یحییٰ ره مِیْشِنِید، بیخی گِیج-و-حِیرو

مُوشُد، ولے باز ام خوش دَشت که تورای

شی ره گوش کُنه.

٢١) بلاخره یگ فرصت بلده هیروودیا

برابر شد. وختیکه هیروودیس د روز

سالگیره خو بلده نفرای دربار و

قومندانای نظامی و کته گلونای جلیلیه

یگ مهمانی ترتیب دد، ٢٢) دختر هیروودیا

د مجلس در آمده رقص کد و هیروودیس و

مهمونای شی ره خوشحال کد. پس

پادشاه د امزو دختر گفت: ”هر چیزی که

میخاهی از مه طلب گو و ما دز تو

میدیم.“ ٢٣) او بلده شی قسم خورده

گفت: ”هر چیزی که از مه طلب کنی، ما

دز تو میدیم حتی اگه نیم مملکت مه ام

بشه.“ ٢٤) دختر برو رفته د آبه خو

گفت: "چیز خیل طلب کنم؟" آبه شی

گفت: "سر یحیای تعمیر دهنده ره." (۲۵)

فوری دختر دویده د پیش پادشاه آمد و

خاهش کده گفت: "ما میخایم که امی آلی

سر یحیای تعمیر دهنده ره د یگ پطنوس

دز مه بدی." (۲۶) پادشاه غدر غمگی

شد، و له بخاطر احترام د قسم خو و ام

بخاطر مهمونا نخاست که خاهش دختر ره

رد کنه. (۲۷) دستی پادشاه جلاد ره ربی

کد و امر کد که سر یحیی ره بیره. او

رفته د بندی خانه سر یحیی ره از تن شی

جدا کد (۲۸) و سر شی ره د یگ پطنوس

آورده د دختر دد و دختر او ره د آبه خو

دَد. ۲۹) وختیکه شاگردای یحیی ای خبر
ره شنید، اونا آمد و جسد شی ره برده د
یگ قبر دفن کد.

نان ددو د پنج هزار نفر

۳۰) رسولا دوباره د گرد عیسی جم

شد و پگ چیزای ره که کدد و تعلیمی ره
که ددد دزو نقل کد. ۳۱) او دزوا گفت:

”شمو تنهای خو د یگ جای گوشه بیید و
کم وری دمراسی کنید.“ چون کلو مردم
میمد و مورفت و اونا حتی بلده نان
خوردو وخت ندشت.

۳۲) پس اونا تنهای خُو دَ کِشتی سوار

شُدِه دَ یِگ جای گوشه رفت. ۳۳) مگم

غَدَر کسا اونا ره دَ حالِ رفتو دید و اونا

ره شِنَخَت و از تمامِ شارا پای پیده امو سُو

رَبی شُد و ازوا کده پیش دَ اُونجی رسید.

۳۴) امی که عیسی از کِشتی تا شُد،

جمعیتِ کُتّه ره دید و دِل شی دَ حالِ ازوا

سوخت، چراکه اونا رقمِ گوسپندوی

بے چوپو بُود. پس اُو شروع کد که چیزای

کَلو دَزوا تعلیمِ بدیه.

۳۵) ازی که روز تیر شُد، یارای شی

دَ پیش ازو اَمده گُفت: ”اینجی بیابو آسته

و روز ام ناوخت شُدِه. ^(۳۶) اَمیا ره

رُخَصَت کُو که دَ منطقه های گرد-و-بَر و

اَغیلا بوره و یگو چیز بَلدِه خُو خریدِه

بُخوره. ” ^(۳۷) مگم اُو دَ جوابِ ازوا گُفت:

”خودون شُمو بَلدِه ازوا یگو چیز بَدید که

بُخوره. ” اونا دَزو گُفت: ”آیا مورفته

دُوصد دینار ره نان بِخری تا بَلدِه ازیا بَدی

که بُخوره؟ ” ^(۳۸) اُو دَزوا گُفت: ”چند

نان دَرید؟ بورید و بِنگرید. ” اونا رفته

معلومات گِرِفَت و گُفت: ”پنج نان و دُو

ماهی. ” ^(۳۹) اوخته دَزوا اَمر کد که پگِ

مردُم ره دُل دُل دَ بِلِه سوزه ها بِشَنَدَنِه. ^(۴۰)

پس مردُم دَ دُل های صد نفری و پِنجاه

نفری شِشت. ^(۴۱) اوخته عیسیٰ اُمُو پَنج
نان و دُو ماهی ره گِرِفته سُون آسمو توخ
کد و شُکرگُزاری کده نان ها ره ٹوٹه کد و
دَ یارای خُو دَد تا دَ پیشِ مردُم بیلَه؛ و اُمُو
دُو ماهی ره ام دَ بَینِ ازوا تقسیم کد. ^(۴۲)
پگِ مردُم خورد و سیر شد ^(۴۳) و یارا
ٹوٹه-و-پَرچه نان و ماهی ره که جَم کد
دوازده سَبَد پُر شد. ^(۴۴) کسای که نان
خورد، تقریباً پَنج هزار مرد بُود.

راه رفتو دَ بِلَه آو دریا

^(۴۵) عیسیٰ فوری یارای خُو ره وادار

کد که دَ کِشتی سوار شُنه و پیشلونِ ازو
 دَ او طرفِ دریا دَ بَیت صَیدا بوره تا خود
 شی امو جمعیت ره رُخصت کُنه. ^(۴۶) بعد
 از خُدا حافی قَد مردُم، او بَلدِه دُعا کدو
 دَ بِلِه یگ کوه رفت. ^(۴۷) وختیکه شام
 شُد، کِشتی دَ مینکلِ دریا رسید و عیسی
 تنهای خُو دَ خُشکی بُوَد. ^(۴۸) او دید که
 یارای شی کِشتی ره دَ سختی حَرکت
 میدیه، چُون باد از دَمِ رُوی ازوا میزد.
 پس او تقریباً دَ پیره چارُم شاو دَ رُوی او
 دریا راه رفته سُون ازوا اَمَد و میخواست
 که از بَغَلِ ازوا تیر شُنه. ^(۴۹) مگم وختی
 اونا دید که او دَ رُوی دریا راه مورِه، اونا

فکر کد که ارواح آسته و چیغ زد، ^(۵۰)

چون پگ ازوا او ره دیده ترس خورد.

مگم او فوری قد ازوا د توره گفتو شد و

گفت: ”باجرات بشید؛ ما آستم، ترس

نخورید.“ ^(۵۱) اوخته او قد ازوا د کشتی

سوار شد و باد آرام شد. اونا کاملاً حیرو

شد، ^(۵۲) چراکه معجزه نان ره پی نبرد،

بلکه دل های ازوا سخت شد.

شفا ددونِ ناجورا د گنيسارت

^(۵۳) وختی اونا از دریا تیر شد، د

سرزمینِ گنيسارت آمد و د اونجی لنگر

اندخته کِشتی ره ایسته کد. ^(۵۳) امی که
 اونا از کِشتی بُرو آمد، مردُم فوری عیسی
 ره شِنخت ^(۵۵) و دَ عَجَلَه دَ سرتاسرِ امزُو
 منطقه رفت و ناجورا ره دَ بِلَه توشکا
 ایشته دَ هر جای که شِنید عیسی دَ اُونجی
 آسته، بُرد. ^(۵۶) و دَ هر جایی که عیسی
 مورفت یعنی دَ آغیلا، شارا و اطراف،
 مردُم ناجورا ره دَ چار راهی ها می ایشت
 و دَ پیشِ ازُو عذر-و-زاری مُوکد که بلده
 ازوا اجازه بدیه تا دَ دامونِ چِن شی دِست
 بزنه و هر کسی که دِست میزد شفا پیدا
 مُوکد.

دَ بَارِه پَاکِی وَ نِجَاسَت

۷ ① دَ امزُو غِیتِ فَرِیسیَا وَ

بعضی عالِمای دین که از اورشَلیم آمدند دَ

گِردِ عِیسی جَم شُد. ② اُونَا دِید که

بعضی از یارای شی قد دِستای ناپاک،

یعنی ناشُشته نان مُخوره. ③ خودونِ

فَرِیسیَا، بَلکه تمامِ یَهُودِیا تا دِستای خُوره

خُوب نَشِیه، نان نَمُخوره و دَ امزی رقم

رسم-و-رَواجِ بابِه کَلونای خُوره نِگاهِ مُونه؛

④ مَثلاً، اُونَا وَخَتِیکه از بازار مییه تا

خود ره نَشِیه چیز نَمُخوره. امچنان غدر

رَواجِ های دِیکه ام آسته که اُونَا نِگاه

مُونَه، مَثَلًا شُشْتُونِ پیلَه ها، دیگ ها،
آفتوه ها، ظرفای مِسی و تَخْت ها. ⑤
اوخته فریسیا و عالمای دین ازو پُرسان
کد: ”چرا یارای تُو دَ مُطَابِقِ رِسم-و-رَواج
بابه کَلونای مو رفتار نَمونه، بَلکه قد
دِستای ناپاک نان مُوخوره؟“

⑥ اُو دَ جَوَابِ ازوا کُفت: ”اِشعیای
نَبی دَ باره شُمو ریاکارا دُرست پیشگویی
کده، اُمو رقم که نوشته شُدِه:

اِی مَرْدُمِ قَد لَبای خُو دَز مه
اِحْتِرامِ مُونَه،

مگم دل های شی از مه
دُور آسته؛

⑦ اونا بے فایده مَره پرستش مُونه،

چُون اونا رسم-و-رَواجی
ره تعلیم میدیه

که اُصولِ انسانی آسته.

⑧ شُموا حکامِ خُدا ره نادیده گرفتَه

رسم-و-رَواجِ انسانی ره محکم میگیرید.

⑨ امچنان دزوا گُفت: ”شُموا حکامِ خُدا

ره دَ آسانی باطل مُونید تا رسم-و-رَواج

خُورِه دَ جَای بَیَرید. ⑩ چُون مُوسِی

گُفته: 'آته و آبه خُورِه اِحترام کُو' و 'هر

کسی که دَ آته و آبه خُو دَو-و-دَشنام

بَدیه، باید کُشته شُنه. ⑪ مگم شُمو

مُوگید: 'اگه یگ نفر دَ آته یا آبه خُو

بُگیه، "امو کومک که از دِستِ ازمه دَز

شُمو مِیرَسید، دَ خُدا وَقِف شُد. ⑫"

اوخته شُمو دِیگه اُو ره نَمیلید که یگو کار

بَلدِه آته یا آبه خُو انجام بَدیه. ⑬ دَ

امزی رقم شُمو کلامِ خُدا ره دَ وَسِیلِه

رسم-و-رواج خُو که جاری کَدید باطِل

مُونید و ازی رقم کارا غَدَر مُونید."

۱۴) اوخته عیسیٰ بسم جمعیتِ مردُم

ره کوی کده دزوا گُفت: ”پگ شمو دز

مه گوش بَدید و بُفامید: ۱۵) هیچ چیزی دَ

بُرونِ انسان نییه که دَ داخلِ شی بوره و او

ره نَجس کُنه، بلکه چیزای که از داخلِ

شی بُر موشه، اونا آسته که او ره نَجس

مونه. ۱۶) [هر کسی که گوشِ شِنوا دَره،

گوشِ بَگیره.]

۱۷) وختیکه از پیشِ جمعیتِ مردُم دَ

خانه دَر آمد، یارای شی معنای مَثَل ره

ازو پُرسان کد. ۱۸) او دزوا گُفت: ”آیا

شمو ام پی نَموبرید؟ آیا نَموفامید که هر

چیزی که از بُر و دَ داخلِ انسانِ موره،

نَمیتنه اُو ره نَجِس کُنه؟ ^(۱۹) چُون خوراک

دَ قلبِ شی داخلِ نَمُوشه، بَلکه دَ مِعدِه

موره و بعد ازو دَ کِنارآبِ پورته مُوشه. ”

دَ امزی رقمِ اُو تمامِ خوراکِ ها ره پاک

اعلانِ کد. ^(۲۰) و اُو اِدامه دَده کُفت:

” چیزی که از وجودِ انسانِ بُر مُوشه، اُمُو

انسانِ ره نَجِس مُونه، ^(۲۱) چُون از دَرُون،

از دِلِ انسانِ اَسْتِه که اینی چیزا بُر مُوشه:

فِکرایِ بَد، فِسادِ اخلاقی، دُزی، قتل، ^(۲۲)

زِنَا، طَمع، شَرارت، فَریب، شَهوت

پَرستی، حَسادت، تَهْمَت، کِبَر-و-غُرور و

لَوڈگی. ^(۲۳) پِگِ امزی چیزایِ بَد از داخلِ

بُر مُوشه و اِنسان ره نَجِس مُونه.

ایمانِ یگِ خاتونِ غیرِ یهود

عیسیٰ اُونجی ره ایله کده دَ ^(۲۴)

سرزمینِ صُور رفت و دَ یگِ خانه داخل
شُد؛ او نَمیخاست که کس خبر شُنه، ولے

نَتَنِست که تاشه بُمَنه. ^(۲۵) اوخته یگِ

خاتو که دُخترِ ریزه شی روحِ ناپاکِ دَشت،
امی که دَ باره عیسیٰ شَنِید، فوری اَمده

خود ره دَ پیشِ پایای شی اَندخت. ^(۲۶)

امو خاتو یگِ یونانی و از فَنِیقِیه سُوریه
بُود. او دَ پیشِ عیسیٰ عُدِر-و-زاری کد

که چن ره از دُختر شی بُر کُنه. (۲۷)

عیسی دَزُو کُفت: ”بیل که اوّل بچکیچا

سیر شُنه، چُون خُوب نییه که نانِ بچکیچا

ره بگیری و دَ پیشِ سگا پورته کنی. ” (۲۸)

لیکن اُمُو خاتُو دَ جواب شی کُفت: ”یا

مولا، ولے حتی سگا ام از میدگی های

که از دِسترخونِ بچکیچا موفته،

مُوخوره. ” (۲۹) عیسی دَزُو کُفت: ”بورُو،

بخاطرِ کُفتونِ امزی توره تُو، چن از دُختر

تُو بُر شد. ” (۳۰) وختیکه اُمُو خاتُو خانِه

خُو رفت، دید که دُختر شی دَ بِلِه جاگه

خاو آسته و چن ازو بُر شده.

آدمِ گر-و-گنگه شفا پيدا مونه

اوخته عیسیٰ از منطقه صور بُر (۳۱)

شُد و از راه صیدون از مینکل سرحدِ

دیکاپولیس د دریای جلیلیه آمد. (۳۲) د

اُونجی مردمِ یگِ آدمِ گر ره د پیشِ عیسیٰ

اُورد که زیون شی بند موشد و اونا د

پیشِ عیسیٰ عذر-و-زاری کد که دستِ خُو

ره د بِلَه ازو آدمِ بیلَه. (۳۳) اوخته عیسیٰ

اُو ره از مینکل جمعیت کشیده د یگ

گوشه بُرد و کلکای خُو ره د گوشای ازو

ایشت و لُعبِ دان خُو ره د زیون شی

مَلید (۳۴) و سُونِ آسمو توخ کده یگ آه

کشید و دَزُو گُفت: "اِفْتَحْ! یعنی "واز
 شو!" (۳۵) فوری گوشای ازُو واز شد و
 بِنَدِش زِبُون شی از بِن رفت و اُو صَحیح
 توره گُفت. (۳۶) اوخته عیسیٰ دَزُوا اَمَر کد
 که دَزی باره دَ هیچ کس نَقْل نَکُنه، مَگم
 هر چِیقس کَلوَتَر اُونا ره مَنع کد، اُونا
 کَلوَتَر اَمُو توره ره تِیت کد. (۳۷) مَرْدُم
 بے اندازه حَیرو شُدُد و مُوگُفت: "اُو تَمَامِ
 کارا ره دَ خُوبی اِنجام دَدِه. اُو حَتیٰ کَر ها
 ره شِنُوا مُونِه و گَنگِه ها ره دَ توره گُفتو
 میرِه. "

نان دَدُو دَ چار هزار نفر

۸ ① دَ امزُو روزا بسم یگ

جمعیتِ کُنه جم شد و ازی که بلده خوردو

چیز ندشت عیسی یارای خوره کوی کده

دزوا گفت: ② ” دل مه د حال امزی

جمعیت موسوزه، چون سه روز شده که

قد ازمه آسته و هیچ چیز بلده خوردو

ندرِه. ③ اگه اونا ره گُشنه د خانه های

شی ربی کنم، اونا د بین راه از حال

موره، چراکه بعضی ازوا از راه دور

آمده. ” ④ یارای شی د جواب ازو

گفت: ” کی میتنه امیا ره دمزی بیابو از

نان سیر کُنه؟ ” ⑤ عیسی ازوا پُرسان

کد: ” چند نان درید؟ ” اونا گفت: ” هفت

نان. ” ⑥ پس دَ جمعیتِ مردُم امر کد که

دَ رُوی زمی بِشینه. اوخته امو هفت نان

ره گِرِفته شُکرگُزاری کد و ٹوٹہ کده دَ

یارای خُو دَد تا دَ پیشِ جمعیتِ مردُم بیلہ؛

و اونا ایشت. ⑦ اونا چند ماہی ریزہ ام

دَشت. عیسیٰ اونا ره ام بَرکت دَد و امر

کد که دَ پیشِ مردُم بیلہ. ⑧ پگِ ازوا

خورده سیر شد و اونا ٹوٹہ-و-پرچہ

باقی مندہ ره که جم کد، هفت سَبَد پُر

شد. ⑨ تعدادِ ازوا تقریباً چار هزار نفر

بود. بعد ازو عیسیٰ اونا ره رُخصت کد

⑩ و خود شی دِستی قد یارای خُو دَ

کِشتی سوار شد و دَ منطقه دَلمانوٹہ

رفت.

فریسیا مُعجزه طلب مُونه

①۱ اوخته فریسیا آمد و جر-و-بَحَث

ره قد عیسی شروع کد و از رُوی آزمایش

تقاضای مُعجزه آسمانی کد. ①۲ اُو از دِل

خُو یگ آه کشید و گفت: ”چرا ای نسل

مُعجزه طلب مُونه؟ ما حقیقت ره دَز شُمو

مُوگم، هیچ مُعجزه بلده امزی نسل نِشو

دده نَمُوشه. ” ①۳ و اونا ره ایله کده پس

د کِشتی شِشت و د اُو طرفِ دریا رفت.

خمیرمایه فریسیا و هیروودیس

۱۴) دَ امزُو غیت یارا پُرْمُشت کُدُ که
نان بَگیره و دَ کِشتی ام کلوتر از یگ نان
قد خُو نَدَشت. ۱۵) اوخته عیسی اونا ره
باخبر کده گُفت: ”باخبر بَشید که از
خمیرمایه فریسیا و خمیرمایه هیروودیس
احتیاط کُنید.“ ۱۶) پس اونا قد یگدیگه
خُو گُفت: ”ای ره از خاطری گُفت که نان
نَدَره.“ ۱۷) عیسی ای ره پی بُرده دَزوا
گُفت: ”چرا دَ باره ازی که نان نَدَرد دَ
بَین خُو توره مُوگید؟ آیا هنوز ام پی
نَمُوبرید و نَمُوفامید؟ آیا دل های شُمو

سخت آسته؟ ①۸ آیا شُمو چیم دَرید ولے

نَمینگرید و گوش دَرید ولے نَمیشنوید؟

آیا دَیاد شُمو نییه؟ ①۹ وختیکه امو پَنج

نان ره بلده پَنج هزار نفر ٹوٹه کڈم، از

ٹوٹه-و-پرچه که جم کدید چند سَبَد پُر

شُد؟ ” اونا کُفت: ” دوازده سَبَد. ” ②۰ اُو

کُفت: ” وختیکه هفت نان ره بلده چار

هزار نفر ٹوٹه کڈم، از ٹوٹه-و-پرچه که جم

کدید چند سَبَد ره پُر کدید؟ ” اونا کُفت:

” هفت سَبَد. ” ②۱ پس عیسیٰ دَزوا

کُفت: ” آیا تا هنوز ام نَموفامید؟ ”

شفا دَدونِ یگِ آدمِ کورِ دَ بَیت

صیدا

②② وختی اونا دَ بَیت صیدا اَمَد،

مردُم یگِ آدمِ کورِ ره دَ دِیرِ عیسیٰ اُورد و
دَ پیش شی عذر-و-زاری کد که دِست خُو

ره دَ بَلِه ازو بیلِه. ②③ اُو از دِستِ امزُو

آدمِ کورِ گِرِفَت و اُو ره از آغیل بُرو بُرد.

بعد ازو چیمای شی ره لُعبِ دان کد و

دِستای خُو ره دَ بَلِه ازو ایشته از شی

پُرسان کد: ”آیا کُدم چیز مینگری؟“ ②④

اُو باله توخ کده گُفت: ”مردُم ره مینگرم

که مثلِ دِرختا وَری معلوم موشه و راه

میگرده. ” (۲۵) عیسیٰ بسمِ دستای خوره

دَ بِلَه چیمای ازو ایشت. اوخته او دقیق
توخ کد و بینایی شی پس آمد و او تمام

چیزا ره روشو-و-واضح دید. (۲۶) پس

عیسیٰ او ره دَ خانه شی ریی کده گُفت:
” دَ امزو آغیل نرو. ”

اقرارِ پترُس دَ باره مسیح

(۲۷) عیسیٰ و یارای شی دَ آغیلای

منطقه قیصریه فیلیپس رفت. او دَ بینِ راه

از یارای خوره پُرسان کده گُفت: ” مردُم مَره

کی میدنه؟ ” (۲۸) اونا دَ جواب شی گُفت:

” بعضی‌ها مُوگِیَه یحیای تعمید دِهِنده؛ و
بعضی‌های دیگه مُوگِیَه ایاس پیغمبر و
بعضی‌های دیگه یکی از پیغمبرا. ” (۲۹)
او ازوا پُرسان کد: ” شُمو مَره کی
میدنید؟ ” پترُس دَ جواب شی گُفت: ” تُو
مسیح اَستی. ” (۳۰) پس عیسی دَزوا اَمر
کد که دَ باره ازو دَ هیچ کس چیز نگیه.

عیسی دَ باره مَرگ خُو پیشگویی
مُونه

(۳۱) اوخته او شروع دَ تعلیم دَدون ازوا
کد و گُفت: ” لازم اَسته که «باچه

انسان» رنج-و-عذابِ کلو بنگره و د
وسیلہ ریش سفیدا، پیشوایونِ عالی مقام
و عالمای دین رد شده کُشته شنه و بعد
از سه روز دوباره زنده شنه. ” (۳۲) عیسیٰ
امی توره ره واضح گفت؛ و پترُس اُو ره د
یگ گوشه بُرد و شروع کد که اُو ره منع
کنه. (۳۳) مگم عیسیٰ پس دور خورد و
سُون یارای خُو توخ کده پترُس ره سرزنش
کد و گفت: ”از مه دور شو، ای شیطو!
چراکه فکر تو د چیزایِ الهی نییه، بلکه د
چیزایِ انسانی آسته.“

(۳۴) اوخته عیسیٰ جمعیتِ مردُم ره قد

یارای خُو کوی کد و دَزوا گُفت: ”اگه
 کسی میخایه که از مه پیروی کُنه، باید
 خود ره انکار کُنه و صلیب خُو ره باله
 کده از پُشتِ ازمه بیه. “ (۳۵) چُون هر
 کسی که بخایه جان خُو ره نجات بَدیه،
 او ره از دِست میدیه؛ مگم هر کسی که
 جان خُو ره بخاطرِ ازمه و خوشخبری از
 دِست بَدیه، او ره نجات میدیه. (۳۶) بَلدِه
 انسان چی فایده دَره که تمام دُنیا ره دَ
 دِست بیره، مگم جان خُو ره از دِست
 بَدیه؟ (۳۷) یا انسان دَ عِوضِ جان خُو
 چیزخیل دَدِه میتنه؟ (۳۸) پس هر کسی که
 از مه و از تورای مه دَ مینکلِ امزی نسلِ

زِناکار و گُناهکار نَنگ دَشته بَشه، «باچه
انسان» ام وختیکه دَ بزرگی-و-جلالِ آتِه
خُو قد ملایکه های مُقدَّس مییه ازو نَنگ
مُونه.

۹ ① اُو دَزوا کُفت: ”ما حقیقت

ره دَز شُمو مُوگُم، بعضی کسای که دَ
اینجی ایسته یِه تا پادشاهی خُدا ره که قد
قُدرت مییه نَنگره، مَزِه مَرگ ره
نَمیچَشه.”

تبدیلی شکلِ عیسیٰ

② بعد از شش روز عیسیٰ پِتْرُس،

يعقوب و يوحنا ره گرفت و تنها اونا ره
قد خو د بله يگ كوه قيل برد. د اونجی
شكل عيسى د پيش روى ازوا تبديل شد

③ و كالای شی رقم برف وری بیخی

سفید شد، د اندازه كه هیچ كس د روى

زمی نَمیتنه کالا ره اوقس سفید كنه. ④

اوخته ایاس قد موسى بلده ازوا ظاهر شد

و اونا قد عيسى توره موگفت. ⑤ پس

پترس د عيسى گفت: ”استاد، گلو خوب

استه كه مو د اینجی استی. اجازه بدی

كه سه سایه بان جور كنى: يگ بلده ازتو،

يگ بلده موسى و يگ بلده ایاس. ⑥

او نَمیدنست كه چیزخيل بگيه، چراكه اونا

غدر ترس خوردُد. ⑦ اوخته یگ اُور د
 بِلَه ازوا سایه کد و از اُور یگ آواز اَمده
 گُفت: ”اینمی باچه دوست دشتنی مه
 آسته، از آید شی شُنید. “ ⑧ بے بلغه
 وختی اونا چار طرف خوره توخ کد، هیچ
 کس ره قد خوندید بغیر از عیسیٰ و
 بس.

⑨ وختیکه اونا از کوه تاه میمد،
 عیسیٰ دزوا امر کد که د باره چیزی که
 اونا دیده د هیچ کس نقل نکنه تا زمانی
 که «باچه انسان» از مُرده ها دُوباره زنده
 نَشده. ⑩ پس اونا امی توره ره د پیش

خودون خُونِگَه کد و از یگدیگَه خُو
سوال مُوکد که امی «از مُرده ها دُوباره
زنده شُدو» چی معنی دَشته بَشه.

①۱ اوخته اونا از عیسی پُرسان کده

گُفت: ”چرا عالِمای دین مُوگیه که ایاس

باید اوّل بییه؟“ ①۲ او دَ جوابِ ازوا

گُفت: ”دُرست آسته که ایاس اوّل مییه

تا تمام چیزا ره اصلاح کُنه. ولے دَ باره

«باچه انسان» چطور نوشته شُده که او

باید غدر رنج بِنگره و تحقیر-و-توهین

شُنه؟ ①۳ مگم ما دَز شُمو مُوگُم که

ایاس گاه اَمَد و اونا هر چیزی که خاست

دَ حَقِ اَزُو كَد، اَمُو رَقْم كَه دَ بَارِه شِي
نُوشْتَه شُدُد. ”

بَاچِه چِنْدِي شِفَا پَيْدَا مُونِه

①④ وَخْتِيكِه اُونَا دَ پِيَشِ دِيگِه يَارَا

رَسِيْد، يِگ جَمْعِيَّتِ كُتِه رِه دَ گِرْدِ اَزُوا دِيْد

و بَعْضِي عَالِمَايِ دِيْنِ قَدِ اَزُوا جَر-و-بَحْثِ

مُوكَد. ①⑤ اَمِي كَه مَرْدُمِ عِيْسِي رِه دِيْد،

پِگ شِي غَرَقِ حَيْرَتِ شُد و دَوِيْدِه دَوِيْدِه

اَمَدِ تَا قَدِ اَزُو مَنَدِه نَشِي كُنِه. ①⑥ اُوخْتِه

عِيْسِي اَزُوا پُرْسَانِ كَد: ” دَ بَارِه چِيْزِخِيْلِ

قَدِ اَزُوا جَر-و-بَحْثِ مُوْنِيْد؟ ” ①⑦ يِگِ اَدَمِ

از مینکلِ جمعیتِ مردُم دَ جوابِ شی
 گُفت: ”اُستاد، ما باچِه خُورِه دَ پیشِ ازتو
 اُوردیم؛ اُو گِرِفَتارِ یگِ روحِ ناپاکِ اُسته
 که اُو ره گُنگه کده. ①۸ هر وختیکه اُو
 ره میگیره، اُو ره دَ زمی میندزه و از دان
 شی قف بُر موشه و اُو دَندونای خُورِه
 میخیه و شَخک مومنه. ما از یارای تو
 خاهش کدم که روحِ ناپاکِ ره بُر گُنه،
 مگم اونا نَتِنست. ” ①۹ عیسی دَ جوابِ
 ازوا گُفت: ”آی نسلِ بے ایمان! تا کی ما
 قد شُمو بَشُم و تا کی شُمو ره تَحْمَل کُنم؟
 اُو ره پیشِ ازمه بیرید. ” ②۰ اونا اُو ره دَ
 پیشِ عیسی اُورد. امی که روحِ ناپاکِ

عیسیٰ ره دید، فوری د بِلَه امز و باچه
حمله آورد و او د زمی اُفتده تُو-و-پیچ
خورد و از دان شی قف بُر شد. ^(۲۱)

عیسیٰ از آته شی پُرسان کد: ”چیقس دیر
شده که امی تکلیف ره دَره؟“ او گُفت:
”از ریزگی. ^(۲۲) امی روح ناپاک غدر

وختا او ره د آتش و او میندزه تا او ره
نابود کُنه. آلی اگه یگو کار میتنی، د
حالِ ازمو رَحَم کده مو ره کومک کُو.“

^(۲۳) عیسیٰ دزُو گُفت: ”اگه بتنی ایمان

بیری، بلده کسی که ایمان دَره تمام چیزا
مُمکن آسته.“ ^(۲۴) آته امز و باچه فوری

چیغ زده گُفت: ”ما ایمان میړم؛ د باره

بے ایمانی مه دَز مه کومک کُو! ” (۲۵)

وختی عیسیٰ دید که جمعیتِ مردم دَ گردِ

ازو دَ زودی جَم موشه، اُو دَ بله روح

ناپاک هیبت کده دَز شی گفت: ”آی روح

کَر و گنگه، دَز تُو حُکم مُونم که ازو بُر

شُو و دیگه هرگز دَ پوستِ ازو داخل

نشُو. ” (۲۶) اوخته روحِ ناپاک چیغ زد و

باچه ره یگ تکانِ سخت دده بُر شد و امو

باچه مثلِ مُرده جور شد، دَ اندازه که غدر

کسا گفت: ”اُو مُرده. ” (۲۷) مگم عیسیٰ

از دست شی گرفته اُو ره باله کد و اُو سرِ

پای خُو ایسته شد.

٢٨) وختی عیسیٰ دَ خانه داخل شُد،

یارای شی دَ تنهایی ازو پُرسان کد: ”چرا

مونتستی او ره بُر کُنی؟“ ٢٩) او دَزوا

گُفت: ”ای رقم روح دَ وسیله هیچ چیز بُر

نمُوشه، جُز دَ وسیله دُعا.“

عیسیٰ بسم دَ باره مرگ خُو

پیشگویی مُونه

٣٠) عیسیٰ و یارای شی ازونجی بُر

شُدِه رفت و از جلیلیه تیر شُد. او

نمیخواست که کس خبر شُنه، ٣١) چُون او

دَ یارای خُو تعلیم میدد و دَزوا مُوگُفت:

«باچه انسان» د دِسْتِ مَرْدُمِ تَسْلِيمِ
مُوشه و اونا اُو ره مُوكُشه و سه روز بعد
از كُشته شُدو دُوباره زنده مُوشه. (۳۲)
مگم اونا مقصدِ توره شی ره نَفامید و
ترس خورد كه ازو پُرسان كُنه.

بَحْثِ دَ بَارِه بَزْرگی

(۳۳) اوخته اونا دَ كَفَرناحُوم اَمَد و
غَیْتِيكه اونا دَ خانه بُود، عیسیٰ از یارای
خُو پُرسان كد: «دَ بَیْنِ راهِ دَ بَارِه چِیزخیل
قد یگدیگه خُو جَر-و-بَحْثِ مُوكَدید؟» (۳۴)
اونا چُپ مَند، چراكه دَ راهِ قد یگدیگه خُو

جَر-و-بَحْث مُوَكِّد كِه دَ مِينَكِلِ اَزوَا كِي
 بَزُرَكْتَرِ اَسْتِه. ^(۳۵) عِيسِي شِشْت وَا مَوُ
 دَوَازْدِه يَار رِه كُوِي كَدِه دَزوَا كُفْت: ” هَر
 كَسِي كِه مِيخَايِه اَوَّل بَشِه، اُو بَايِد اَخِرِ
 پِگ وَا غُلَامِ پِگ بَشِه. “ ^(۳۶) اَوخْتِه اُو
 يِگ بِچَكِيچِه رِه گِرِفْت وَا رِه دَ مِينَكِلِ
 اَزوَا اِيسْتَلْجِي كَد وَا رِه دَ بَغْلِ خُو
 گِرِفْتِه دَزوَا كُفْت: ^(۳۷) ” هَر كَسِي كِه
 يِكِي اَمْزِي بِچَكِيچَا رِه دَ نَامِ اَزْمِه قَبُولِ
 كُنِه، مَرِه قَبُولِ كَدِه وَا هَر كَسِي كِه مَرِه
 قَبُولِ كَدِه، نَه مَرِه، بَلَكِه اَمُو رِه قَبُولِ كَدِه
 كِه مَرِه رِيِي كَدِه. “

هر کسی که مُخَالِفِ مو نییه قد

ازمو آسته

③۸ یوحنا گُفت: ”اُستاد، مو یگ نفر

ره دیدی که دَ نامِ ازتو جنیات ره بُر مُو کد

و مو اُو ره مَنع کدی، چراکه اُو از جمِ

ازمو نَبُود. ” ③۹ لیکن عیسی گُفت: ”اُو

ره مَنع نَکُنید، چُون هیچ کس نَمیتنه که دَ

نامِ ازمه یگ مُعجزه کُنه و یگ لحظه بعد

دَ باره ازمه بد بُگیه. ④۰ چُون کسی که

دَ ضِدِ مو نییه، اُو قد ازمو یه.

④۱ هر کسی که دَز شُمو دَ نامِ ازمه

یگ پیلہ آو بدیہ کہ وُچی کُنید فقط
بخاطری کہ دَ مسیح تعلق دَرید، ما
حقیقت ره دَز شُمو مُوگُم کہ او بے آجر
نُمومنه.

اخطار دَ وَسوسه کُننده ها

④۲ هر کسی که باعثِ گمراهی یکی
امزی ریزه گینا شُنه که دَز مه ایمان دَره،
بلدِه ازو بهتر آسته که یگ سنگِ آسیا دَ
گردون شی اوزو شُده دَ دریا پورته شُنه.
④۳ پس اگه دِست تُو باعثِ موشه که تُو
گمراه شُنی او ره قَطع کُو، چُون بلدِه تُو

بهتر آسته که چُنْطه دَ زندگی اَبَدی داخِل
 شُنی نِسَبَت دَزی که قد دُو دِست دَ دوزخ
 بُفتی، دَ آتِشِ کُلِ نَاشُدنی، ^(۴۴) [دَ جایی
 که کِرم شی نَمومِرِه و آتِشِ کُلِ نَموشه.]
^(۴۵) اگه پای تُو باعِثِ موشه که تُو گُمراه
 شُنی، اُو ره قَطع کُو، چُون بَلدِه تُو بهتر
 آسته که لَنگ دَ زندگی اَبَدی داخِل شُنی
 نِسَبَت دَزی که قد دُو پای دَ دوزخ پورته
 شُنی، ^(۴۶) [دَ جایی که کِرم شی نَمومِرِه و
 آتِشِ کُلِ نَموشه.] ^(۴۷) اگه چِیم تُو باعِثِ
 موشه که تُو گُمراه شُنی، اُو ره بُر کُو،
 چُون بَلدِه تُو بهتر آسته که قد یگ چِیم دَ
 پادشاهی خُدا داخِل شُنی، نِسَبَت دَزی که

قد دُو چیم دَ دوزخ پورته سُنی، (۴۸) دَ
جایی که کرم شی نمومره و آتیش گل
نموشه.

(۴۹) چُون تمام کسا قد آتیش نمکی
موشه. (۵۰) نمک خوب آسته، لیکن اگه
نمک شوری خوره از دست بیدیه، چطور
میتنه که مزه شی پس بییه؟ شمو دَ
خودون خو نمک دشته بشید و قد
یگدیگه خو دَ صلح-و-صفا زندگی
کنید.

دَ باره طلاق

۱۰ ① عیسیٰ اُونجی ره ایله کد و

دَ منطقه یهودیه و اُو طرفِ دریای اُردُن
رفت. جمعیتِ مردُم بسم دَ گردِ ازو جم
شد و اُو مُطابقِ عادتِ خو باز ام اونا ره
تعلیم دَد.

② دَمزُو غَیت بعضی فریسیا اَمَد و
بلدِه آزمایش ازو پُرسان کد: ”آیا بلدِه
یگ مرد رَوا اَسته که خاتُون خُو ره طلاق
بَدیه؟“ ③ عیسیٰ دَ جوابِ ازوا گُفت:

”مُوسیٰ دَز شُمو چی حُکم دَدِه؟“ ④

اونا گُفت: ”مُوسیٰ اِجازه دَدِه که یگ مرد
یگ طلاق نامه نوشته کُنه و خاتُون خُو ره

ایله بَدیه. ” ⑤ اوخته عیسیٰ دَزُوا گُفت:

”مُوسیٰ بخاطرِ سنگدلی شُموی ای حُکم ره

بَلدِه شُمو نُوشته کد. ⑥ مگم از شُرُوع

خِلَقَت خُدا اونا ره مَرَد و زَن خَلق کد. ⑦

امزی خاطر مرد، آته و آبه خُو ره ایله کده

قد خاتُون خُو یگجای مُوشه ⑧ و هر

دُوی شی یگ جِسْم مُوشه. ⑨ پس

چیزی ره که خُدا یگجای کده، اِنسان

نَباید جدا کُنه. ”

⑩ وختی اونا دَ خانه بُود، یارا بسم

دَزی باره از عیسیٰ سوال کد. ⑪ اُو

دَزُوا گُفت: ”هر کسی که خاتُون خُو ره

طَلاقِ بَدِيهٍ وَ قَدْ يَغِ خَاتُونِ دِيگَه تَوِي
كُنَه، اَوْ دَ حَقِ خَاتُونِ خُو زِنَا مُونَه. ^(۱۲) وَ
اگَه يَغِ خَاتُو شُوِي خُو رَه طَلاقِ بَدِيهٍ وَ
قَدْ يَغِ مَرْدِ دِيگَه تَوِي كُنَه، اَوْ اَم
زِنَاكَارِي مُونَه.

عيسیٰ بچکيچای ریزه ره بَرکت

میدیه

^(۱۳) دَمَزُو غَيْتِ مَرْدُمِ بچکيچای ریزه
رَه دَ پيشِ عيسیٰ اُورِد تا دَ سِرِ ازوا دِسْتِ
بيلَه؛ مگم يارا اونا ره سرزنش کد. ^(۱۴)
وَ خَتِيکَه عيسیٰ اِي کار ره دِيد، قار شُد وَ

دَزُوا كُفْتُ: "بیلید که بچکیچای ریزه

پیش ازمه بیه و اونا ره مَنع نَکُنید،

چراکه پادشاهی خُدا دَمزی رقم کسا تعلق

دَره. ^(۱۵) ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگُم، هر

کسی که پادشاهی خُدا ره رقم یگ

بچکیچه ریزه قَبُول نَکَنه، اُو هرگز دَزشی

داخِل نَمُوشه. " ^(۱۶) اوخته بچکیچا ره دَ

بَغَل خُو گِرِفَت و دِستای خُو ره دَ سِرِ ازوا

ایشته اونا ره بَرکت دَد.

آدمِ سرمایه‌دار و زندگی ابدی

^(۱۷) وختیکه عیسی دَ راه مورفت،

یگ آدم دَویدِه دَویدِه اَمَد و دَ پیشِ اَزو
 زانو زده اَزو پُرسان کد: ”آی اُستادِ نیک،
 ما چیز کار کُنم تا صاحبِ زندگی اَبَدی
 شُنم؟“ ^(۱۸) عیسیٰ اَزو پُرسان کد: ”چرا
 مره نیک مُوگی؟ هیچ کس نیک نیسته
 بغیر از خُدا و بَس.“ ^(۱۹) تُو احکامِ شریعت
 ره میدنی که مُوگه: ’قتل نکو، زنا نکو،
 دُزی نکو، شاهِدی دروغ ندی، فِریب کاری
 نکو، آته و آبه خُو ره اِحترام کو.“ ^(۲۰)
 او آدم دَ جواب شی گُفت: ”اُستاد، ما
 پگِ امزیا ره از ریزگی خُو دَ جای
 اُوردیم.“ ^(۲۱) عیسیٰ سُون اَزو توخ کده
 او ره مُحَبَّت کد و دَزُو گُفت: ”یگ چیز

کم دَری؛ بورُو، هر چیزی که دَری سَودا
کُو و پِیسِه شی ره دَ غَرِیبا بَدی؛ اوخته تُو
دَ عالمِ باله صَاحِبِ یگ گنج مُوشی. بعد
ازو بیه و از مه پِیروی کُو. ” (۲۲) مگم
بخاطرِ امزی توره لب-و-رُوی شی اوزو
شُد و اُو غَمگی شُدِه ازونجی رفت،
چراکه اُو مال-و-دَولتِ کَلو دَشت.

(۲۳) اوخته عیسی چاردَور خُو ره توخ
کده دَ یارای خُو گُفت: ” چیقَس سخت
آسته که آدمای دَولتمند دَ پادشاهی خُدا
داخلِ شُنه! ” (۲۴) یارا امزی تورای شی
خِیرو مَندُد، مگم عیسی بسم دَزوا گُفت:

”آی بچکیچا، داخل شُدو د پادشاهی خُدا
 چِیقَس سخت آستہ! (۲۵) تیر شُدونِ اُشتر
 از نیفہ سیزو آسوتر آستہ نِسبت د داخل
 شُدونِ آدمِ دَوْلتمند د پادشاهی خُدا. (۲۶)
 اونا بے اندازہ حیرو شُدو و قد یگدیگہ خُو
 مُوگُفت: ”پس کی میتنہ نجات پیدا
 کُنہ؟“ (۲۷) عیسیٰ سُون ازوا توخ کده
 گُفت: ”بلدہ انسان ناممکن آستہ، مگم
 نہ بلدہ خُدا، چراکہ بلدہ خُدا پگ چیزا
 مُمکن آستہ.“

(۲۸) پترس د توره گُفتو شُدو و دزُو
 گُفت: ”مو تمام چیز خُو ره ایله کده و

از تُو پِیروی مُونی. ” (۲۹) عیسیٰ گفت:

”ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگُم، هیچ کسی
 ره پَیدا نَمیتنید که خانه یا برارو یا خوارو
 یا آته یا آبه یا بچکیچا یا زمین خُو ره
 بخاطرِ ازمه و خوشخبری ایله کُنه، (۳۰) و
 دَ ای دُنیا صد برابر خانه ها، برارو،
 خوارو، آبه گو، بچکیچا و زمینا ره قد
 آزار-و-اَذیت قتی دَ دِست نیره و دَ عالمی
 که مییه صاحبِ زندگی اَبَدی نَشنه. (۳۱)
 مگم غدر کسای که اوّل آسته آخر مُوشه
 و آخرها اوّل.“

سِوَمَنه پیشگویِ عیسیٰ دَ بارِه

مَرگ شی

عیسیٰ و یارای شی دَ راه بُود و ۳۲

سُون باله طرفِ اورشَلیم مورفت و عیسیٰ پیش پیش ازوا رَبی بُود. یارا حَیرت زده شُدَد و کسای که از پُشتِ ازوا میمَد،

ترس خوردُدد. عیسیٰ امو دوازده ره بسم دَ یگ گوشه بُرد و شروع کد که دزوا بُگیه که چیزخیل دَ بله شی مییه ۳۳ و گُفت:

”اینه، مو دَ اورشَلیم موری و «باچه

انسان» دَ دِستِ پیشوایونِ عالی مقام و

عالمای دین تسلیم مُوشه و اونا اُوره

محکوم دَ مَرگ مُونه و دَ دِستِ مردُمای
غیرِ یهودِ تسلیمِ مُونه؛ ^(۳۴) اونا اُو ره
ریشخند کده دَ بِلِه شی تَف میندزه و اُو
ره قَمچی میزنه و مُوکُشه، و لِه دَ روزِ
سِوم اُو دُوباره زنده مُوشه.

درخواستِ یعقوب و یوحنا

^(۳۵) یعقوب و یوحنا باچه های زیدی
دَ پیشِ عیسی آمد و گُفت: ”اُستاد، مو
میخاهی هر چیز که از تُو درخواست کنی،
تُو بلده مو انجام بَدی.“ ^(۳۶) اُو دَزوا
گُفت: ”چی میخاهید که بلده شُمو انجام

بِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾ اُونَا دَرَشِي كُفْتُ: ”إِجَازَه بَدِي

كِه دَ بَزْرُكِي جَلَال تُو يَك مَو دَ دِسْتِ

رَاسْت و دِيكِه مَو دَ دِسْتِ چَپ تُو

بِشِينِي. ” ﴿٣٨﴾ عَيْسَى دَزَوَا كُفْتُ: ”شُمُو

نَمِيدَنِيَد كِه چِز خِيل طَلَب مُونِيد. أَيَا

مِيتَنِيَد اَز جَامِي وُچِي كُنِيد كِه مَا وُچِي

مُونُم، يَا غُسْلِ تَعْمِيدِي رِه بِيكِرِيد كِه مَا

قَد شِي غُسْلِ تَعْمِيدِ دَدِه مُوشُم؟ ” ﴿٣٩﴾

اُونَا دَ جَوَابِ شِي كُفْتُ: ”أَرَى، مِيتَنِي. ”

عَيْسَى دَزَوَا كُفْتُ: ”دُرُسْت أَسْتَه، اَز

جَامِي كِه مَا وُچِي مُونُم، شُمُو اَم وُچِي

مُونِيد و غُسْلِ تَعْمِيدِي رِه كِه مَا مِيكِرِيم،

شُمُو اَم قَد اَزُو غُسْلِ تَعْمِيدِ دَدِه مُوشِيد؛

④۰ مگم ششتو د دستِ راستِ یا چپِ مه
د اختیارِ ازمه نییه، بلکه بلده کسای آسته
که بلده ازوا آماده شده.

④۱ وختیکه ده یارِ دیگه ای توره ره
شنید، اونا د بله یعقوب و یوحنا قار شد.
④۲ اوخته عیسی اونا ره گوی کد و دزوا
گفت: ”شمو میدنید که د مینکلِ مردمای

غیرِ یهود کسای که حکمران حساب
موشه، اونا د بله ازوا باداری مونه و
کته کلونای ازوا د بله ازوا جبر-و-ستم
موکنه. ④۳ مگم د بینِ ازشمو باید ای
رقم نبشه، بلکه هر کسی که د مینکل

شُمُو میخایه کُته بَشه، باید خِدْمَتِگار
شُمُو بَشه. ^(۴۴) و هر کسی که دَ مینکل
شُمُو میخایه پیش قَدَم بَشه، باید غُلامِ
پگ بَشه. ^(۴۵) چُون «باچه اِنسان» نَمَدَه
که خِدْمَت شُنه، بَلِکِه تا خِدْمَت کُنه و
جان خُوره دَ راهِ غَدَر کسا فِدا کُنه.

شفا دَدونِ بارتیمائوسِ کور

^(۴۶) پس اونا دَ شارِ اَریحا اَمَد. دَ
حالیکه عیسیٰ قَد یارای خُو و یگ
جمعیتِ کُته از اَریحا بُرو مورفت،
بارتیمائوس باچه تیمائوس که یگ گدایگرِ

کور بُود دَ بَغِلِ رَاهِ شِشْتُد. ^(۴۷) وختی

بارتیمائوس شنید که او عیسیٰ ناصری

آسته، او دَ چِیغِ زَدُو شُد و گُفت: ”ای

عیسیٰ باچه داوود، دَ بِلِه مه رَحِم کُو!“

^(۴۸) غَدِر کَسَا دَ بِلِه اَزُو هَیْبَتِ کَد که چُپ

شُنه، مَگَم او کَلوَتَر چِیغِ زَدِه گُفت: ”ای

باچه داوود، دَ بِلِه مه رَحِم کُو!“ ^(۴۹)

اوخته عیسیٰ ایسته شُدِه گُفت: ”او ره

کُوی کُنید.“ ”اونا اُمُو آدَمِ کور ره کُوی

کَد و دَزُو گُفت: ”باجرات بَش؛ باله شو

که تُو ره کُوی مونه.“ ^(۵۰) او فوری چَپَن

خُو ره او سُو اَنَدَخَت و از جای خُو پَرِیْدِه دَ

پیشِ عیسیٰ اَمَد. ^(۵۱) عیسیٰ دَزُو گُفت:

”چی میخاهی که بلده تُو انجام بدم؟“

آدم کور دزُو گُفت: ”اُستاد، ما میخایم که

بسم پینا شُنم.“ (۵۲) عیسیٰ دز شی

گُفت: ”بورُو؛ ایمان تُو، تُو ره شفا دد.“

اُو فوراً دُوباره پینا شُد و از پُشتِ عیسیٰ

دَ راه گُت شُد.

داخل شُدونِ عیسیٰ دَ اورشَلیم

۱۱ (۱) وختی اونا دَ بیتِ فاجی و

بیتِ عَنیا دَ دامونِ کوهِ زَبْتون که نزدیکِ

اورشَلیم آسته رسید، عیسیٰ دُو نفر از

یارای خُو ره رَبی کده (۲) دزوا گُفت: ”دَ

آغیلی که پیشِ رُوی شُمو آسته، بورید و
امی که دَزشی داخلِ شُدید، دِستی یگ
کُرِه اُلاغ ره پیدا مُونید که دَ اُونجی بسته
یه و تا آلی ره هیچ کس دَ بِلِه شی سوار
نَشده؛ اُو ره واز کده بیرید. ③ اگه کُدم

کس دَز شُمو بُگیه، 'چرا ای کار ره

مُونید؟' شُمو بُکید: 'مولا ای ره لازم

دَره و دِستی دَ امینجی پس ربی مونه.' "

④ پس اونا رفته کُرِه اُلاغ ره پیدا کد که

دَ پالوی یگ درگه دَ مَنه کوچه بسته بُود

و اونا اُو ره واز کد. ⑤ بعضی کسای

که دَ اُونجی ایسته بُود، دَزوا گُفت: "چیز

کار مُونید، چرا کُرِه اُلاغ ره واز

مُوَكْنِيد؟ ” ⑥ اُونَا اَمُو چِيز رِه كُفْت كه
 عِيسِي دَزُوا كُفْتُد. پَس دَزُوا اِجَازه دَد كه
 بُرِه. ⑦ اوخته اُونَا كُرِه اُلَاغ رِه دَ پِيشِ
 عِيسِي اُورْد و چَپِن هَاي خُو رِه دَ پُشتِ
 شِي اَنْدخت و عِيسِي دَ بِلِه اَزُو سوار شُد.
 ⑧ غَدْر مَرْدُم چَپِن هَاي خُو رِه دَ سِرِ رَاه
 اَوَار كَد و يِگ تَعْدَادِ دِيْگِه شَاخْچِه هَاي
 بِلِگْدَار رِه كه از زَمِينَا قَطْع كَدُد، دَ رَاه
 فَرش كَد. ⑨ كَسَاي كه پِيشْلونِ اَزُو
 مَورَفْت و كَسَاي كه از پُشتِ شِي مِيمَد،
 چِيعِ زَدِه مُوَكُفْت:

”هوشيعانا!

مُبَارَكِ اَسْتَه كَسِي كَه دَ
نَامِ خُدَاوَنَدِ مِيَه.

⑩ مُبَارَكِ اَسْتَه پَادشَاهِي
بَابَه كَلُونِ مَوِ دَاوُودِ كَه دَ
حَالِ اَمَدِ وَيَه!

هوشِيَعَانَا دَ بِلِنْدَتَرِيْنِ جَايِ عَالَمِ
بَالَه.

⑪ اُوخْتَه عِيْسِي دَ اَوْرُشَلِيْمِ دَاخِلِ شُد
وَ دَ خَانَه خُدَا رِفْتِ وَ چَارَطْرَفِ خُو سُونِ
تَمَامِ چِيْزَا تُوخِ كَد، مِگَمِ اَزِي كَه نَاوِخْتِ
بُودِ اَوْ قَدِ دَوَازْدَه يَارِ خُو دَ بِيْتِ عِنْيَا

رفت.

عیسیٰ درختِ انجیر ره نالت مونه

⑫ روزِ دیگه شی وختیکه اونا از

بیت عنیا بُرو آمد، عیسیٰ گُشنه شد. ⑬
او از دُور یگ درختِ انجیرِ پُربلگ ره دید
و رفت تا شاید یگو میوه دَزُو پیدا کُنه.
وختیکه دَ پیش شی رسید بغیر از بلگ
دَزُو هیچ چیز پیدا نکد، چراکه فصلِ
انجیر نبُود. ⑭ اوخته دَ درخت گُفت:
”بعد ازی دیگه هرگز کس از میوه تُو
نخوره.“ و یارای شی ای ره شنید.

رفتونِ عیسیٰ دَ خانِه خُدا

①۵ بعد ازو اونا دَ اورشَلیم آمد و

عیسیٰ دَ خانِه خُدا داخل شده دَ بُر کدونِ

کسای شروع کد که دَ خانِه خُدا خرید و

فروش مُوکد. او میزای صرافا و چوکی

های گوتر فروشا ره سرچپه کد ①۶ و دَ

هیچ کس اجازه نَدَد که مال خُوره از

مینکل خانِه خُدا تیر کُنه. ①۷ او دَ مردُم

تعلیم میدَد و مُوگفت: ”آیا نوشته نشده

که،

‘خانِه مه جای عِبادت بلده تمام

قوم ها گفته مُوشه؟’

مگم شُمو ای ره غارِ دُزا جور کدید.

⑱ وختیکه پیشوایونِ عالی مقام و

عالمای دین ای ره شنید، اونا د پُشتِ
یگ فرصت بُر شد که چطور او ره از بین
بُره؛ چون اونا ازو ترس مُو خورد، چراکه
پگِ مردُم از تعلیم شی حیر و مندُد. ⑲
وختیکه شام شد، عیسی و یارای شی از
شار بُرو رفت.

درس از درخت انجیر

⑳ صَباح گاه وختیکه اونا ازونجی

تیر مُوشُد، اونا درختِ انجیر ره دید که از

ریشه خُشک شُدِه. ^(۲۱) پترُس توره عیسی

ره دَ یاد خُو اُورد و دَ زشی گُفت: ”اُستاد،

اونه اُمُو دِرختِ انجیر ره که نالت کدی

خُشک شُدِه. ” ^(۲۲) عیسی دَ جوابِ ازوا

گُفت: ”دَ خُدا ایمان دَشته بَشید. ^(۲۳) ما

حقیقت ره دَ ز شُمو مُوگُم، اگه کس دَ

امزی کوه بُگیه، ’کنده شو و دَ دریا پورته

شو، ’ و دَ دِل خُو شک نَکنه، بلکه ایمان

دَشته بَشه که چیزی که مُوگیه واقع

مُوشه، اُو بِلدِه شی انجام دَده مُوشه. ^(۲۴)

امزی خاطر دَ ز شُمو مُوگُم، هر چیزی ره

که دَ دُعا طلب کُنید، یقین دَشته بَشید که

اُو ره دَ دِست اُوردید و اُو از شُمو مُوشه.

﴿۲۵﴾ وختیکه بلده دُعا ایسته مُوشید، اگه

دَ ضِدِ کُدم کس یگو چیز دَ دِلِ خُو دَرید،

اُو ره بُبخشید تا آته آسمانی شُمو ام

خطاهای شُمو ره بُبخشه. ﴿۲۶﴾ [لیکن اگه

شُمو نَبخشید، آته آسمانی شُمو ام

خطاهای شُمو ره نَموبخشه.]

قُدرت و اِختیاراتِ عیسیٰ

﴿۲۷﴾ اونا بسم دَ اورشَلیم آمد. دَ

حالیکه عیسیٰ دَ خانه خُدا قَدم میزد،

پیشوایونِ عالی مقام و عالِمای دین و

ریش سفیدا دَ پیش شی آمد ﴿۲۸﴾ و گُفت:

”قد کُدمِ اِختیارِ ای کارا ره مُونی؟ کی
 دَز تُو امی اِختیار ره دده که ای کارا ره
 انجامِ بدی؟“ (۲۹) عیسی دَزوا گُفت: ”ما
 ام از شُمو یگ سوال پُرسان مُونم و شُمو
 دَز مه جوابِ بدید؛ اوخته ما دَز شُمو
 مُوگم که قد کُدمِ اِختیارِ ای کارا ره انجام
 میدیم:“ (۳۰) آیا غُسلِ تعمیدِ یحییٰ از عالمِ
 باله بُود یا از انسان؟ دَز مه جواب
 بدید.“ (۳۱) اونا قد یگدیگه خُو مشوره
 کده گُفت: ”اگه بُگی که از عالمِ باله
 بُود، اوخته اُو مُوگیه، پس چرا دَزوا ایمان
 نوردید؟“ (۳۲) و اگه بُگی که از انسان
 بُود، مردُم مو ره مُوکُشه.“ چُون اونا از

جمعیتِ مردُم ترس مُو خورد، چراکه پگ

مردُم یحییٰ ره پیغمبر میدَنست، ^(۳۳) و

امزی خاطر اونا دَ جوابِ عیسیٰ گفت:

”مو نمیدنی. “ عیسیٰ دَزوا گفت: ”ما ام

دَز شُمو نَموگُم که قد کُدم اختیار ای کارا

ره انجام میدیم. “

مَثَلِ باغوانای ظالم

۱۲ ^(۱) اوخته عیسیٰ دَ مَثَلِ قد ازوا

دَ توره گفتو شد و گفت: ”یگ آدم یگ

باغِ انگور جور کد و دَ گرداگرد شی دیوال

باله کد. بعد ازو دَ مَنه شی یگ چرخشت

جور کد و یگ بُرج پیره‌داری ام بَلدِه شی
 آباد کد. اوخته اُو ره دَ باغوانا اِجاره دَد و
 خود شی دَ سَفَر رُفت. ② دَ فصلِ اِنگُور
 اُو یگ غُلام ره دَ پیشِ باغوانا رِبی کد تا
 اونا حق شی ره از حاصِلِ باغِ اِنگُور
 بِگِیره. ③ مگم اونا اُمُو غُلام ره لَت-و-
 کوب کده دِست خالی رِبی کد. ④ اُو
 یگ غُلامِ دِیگه ره دَ پیشِ ازوا رِبی کد.
 اونا اُو ره قد سنگ زده سر شی ره میده
 کد و دَز شی بے حُرمتی کد. ⑤ اُو بسم
 یگ غُلامِ دِیگه ره رِبی کد و اونا اُو ره
 کُشت. و غَدِر کسای دِیگه ره ام رِبی کد
 که اونا بعضی ازوا ره لَت-و-کوب کد و

بعضی های شی ره کُشت. ⑥ اویگ

نفرِ دیگه ام دَشت که او باچه دوست-

دَشتنی شی بُود. آخرِ کار او ره دَ پیشِ ازوا

رَبی کد و قد خود خُو کُفت: 'اونا دَ باچه

مه احترامِ مونه. ' ⑦ مگم باغوانا قد

یگدیگه خُو کُفت: 'اینمی وارث آسته.

ببید که ای ره بُکُشی و میراث از مو

مُوشه. ' ⑧ پس اونا باچه ره گِرِفته

کُشت و او ره از باغِ انگور بُرو پورته کد.

⑨ آلی صاحبِ باغ چیز کار مونه؟ او

مییه و باغوانا ره نابُود مونه و باغِ انگور

ره دَ دیگه نفرا تسلیم مونه. ⑩ آیا امی

نوشته ره نَخاندید که مُوگیه:

'سنگی ره که اُستاکارا رَد کد،

سنگِ مُهمِ تادَو شده.

⑪ ای کار ره خُداوند کده

و دَ نظرِ ازمو عَجیب اُسته. ”

⑫ رهبرای یهودیا دَ تلاشِ ازی بُود

که عیسی ره دِستگیر کُنه، چُون اونا پی
بُرد که ای مَثَل ره دَ ضِدِ ازوا کُفته، مگم
اونا از مردُم ترس خورد. پس اونا اُو ره
ایله کده رفت.

سوال دَ بارِه مالیه دَدو

۱۳) اوخته اونا بعضی فریسیا و

طرفدارای هیرودیس ره دَ پیشِ عیسیٰ رَبی
کد تا اُو ره قد تورای خود شی دَ دام
بندزه. ۱۴) اونا آمده دَزو گُفت: ”اُستاد،

مو میدنی که تُو آدمِ صادقِ اُستی و دَ غَمِ
کس نیستی که چی مُوگیه، چُون تُو دَ
ظاهرِ انسان توخ نمونی، بلکه راهِ خُدا ره
دَ راستی تعلیم میدی. آیا مالیه دَدو دَ

قیصر رَوا اُسته یا نه؟ آیا مو مالیه بدی یا
ندی؟” ۱۵) عیسیٰ ریاکاری ازوا ره پی

بُرده دَزوا گُفت: ”چرا مَره آزمایش

مُونِيد؟ بَلْدَه مَه يِگ سِكِه يِگ دِينَارِي
 بِيرِيد تَا اُو رَه تُوخ كُنْم. ” ١٦ و اُونَا
 اُورْد. اُوخْتَه اُو دَزْوَا كُفْت: ” اَمِي عَكْس
 وَ نِشَان اَز كِي اَسْتَه؟ ” اُونَا دَ جَوَاب شِي
 كُفْت: ” اَز قَيْصِر. ” ١٧ عَيْسَى دَزْوَا
 كُفْت: ” چِيزِي رَه كِه اَز قَيْصِر اَسْتَه دَ
 قَيْصِر بَدِيد وَ چِيزِي رَه كِه اَز خُدا اَسْتَه دَ
 خُدا. ” وَ اُونَا اَز جَوَابِ اَزُو حَيْرُو مَند.

سَوَال دَ بَارِه دُوبَارِه زِنْدَه شُدُو

١٨ اُوخْتَه صَدُوقِيَا كِه مُوَكُفْت قِيَامَت
 وَجُود نَدْرَه، دَ پِيشِ اَزُو اَمَد وَ اَزُو سَوَال

کده گُفت: ①۹ ”اُستاد، مُوسیٰ بَلَدِه ازمو

نوشته کده که اگه برار یگ آدم بُمَره و

خاتُون شی بے اولاد دَ جای شی بُمَنه، اُو

آدم باید قد امزُو خاتُو توی کُنه و بَلَدِه

برار خُو اولاد پَیدا کُنه. ②۰ یگ زمان

هفت برار بُود؛ اولِنه شی خاتُو گِرِفت و

مُرد و دَ جای شی اولاد نَمَند. ②۱ اوخته

دوَمِنه شی اُمُو خاتُو ره گِرِفت و اُو ام مُرد

و دَ جای شی اولاد نَمَند؛ سِوَمِنه ام امی

رقم شد. ②۲ خُلاصه هر هفت شی اُو ره

گِرِفت و دَ جای هیچ کُدم شی اولاد نَمَند.

آخِرِکار اُمُو خاتُو ام مُرد. ②۳ پس دَ روزِ

قیامت اُو خاتُون کُدم ازوا مُوشه؟ چُون هر

هفت شی او ره خاتو کدد. ” (۲۴) عیسیٰ
دزوا گُفت: ”آیا گمراهی شمو امزی خاطر
نیسته که شمو نه د باره کتابِ مقدس
میدنید و نه د باره قدرتِ خدا؟ (۲۵) چون
وختیکه اونا از مُرده ها دوباره زنده
موشه، اونا نه خاتو میگیره و نه شوی
مونه، بلکه رقمِ ملایکه ها د عالمِ باله
آسته. (۲۶) مگم د باره قیامتِ مُرده ها، آیا
د کتابِ موسیٰ د قصه «بُوته سوزان»
نخاندید که چطور خدا دزوا گُفت: ’ما
خدای ابراهیم و خدای اسحاق و خدای
یعقوب آستم.‘ (۲۷) او خدای مُرده ها
نییه، بلکه خدای زنده ها آسته. شمو

سخت گمراه استید.

بزرگترین حکم

یکی از عالِمای دین آمد و شنید ^(۲۸) که اونا جر-و-بحث مونه؛ وختی دید که عیسیٰ دزوا یگ جوابِ خوب دَد، او از شی پُرسان کد: ”کدم حکم از پگ کده مِهَم آسته؟“ ^(۲۹) عیسیٰ د جواب شی گفت: ”حکمِ مِهَم اینی آسته: گوش کُو ای قومِ اسرائیل، خداوند، خُدای مو خداوندِ یکتا آسته. ^(۳۰) پس خداوند، خُدای خُو ره قد تمامِ دل و تمامِ جان و

تمامِ عقل و تمامِ قُوْتِ خُو مُحَبَّتِ كُو.

۳۱) و دوّم شیِ اینی آسته: 'همسایه خُو

ره رقمِ خود خُو آلی دوست دشته بش.

هیچ حُکمِ ازی دُو کده بزرگتر نییه. " ۳۲)

اوخته عالمِ دینِ دَزُو گُفت: "کَلو خُو

اُستاد، تُو حقیقت ره گُفتی که خُدا یگ

آسته و بغيرِ ازو دیگه نییه. ۳۳) و ای که

اُو ره قد تمامِ دِل و تمامِ عقل و تمامِ قُوْتِ

مُحَبَّتِ کُنی و همسایه خُو ره رقمِ خود خُو

آلی دوست بدنی، واقعاً ای از تمامِ هدیه

های سوختنی و قربانی ها کده مُهمتر

آسته. " ۳۴) وختی عیسی دید که اُو

جوابِ عاقلانه دده، دَزُو گُفت: "تُو از

پادشاهی خُدا دُور نیستی. ” بعد ازو دیگه
هیچ کس جُرأت نکد که ازو سوال کُنه.

داوود و مسیح

③۵ وختیکه عیسیٰ دَ خانِه خُدا تعلیم

میدد، او گُفت: ”عالمای دین چطور
میتنه بُگیه که مسیح باچه داوود آسته؟

③۶ دَ حالیکه خودِ داوود دَ هدایتِ روح
الْقُدس گُفته:

’خداوند دَ مَولای مه گُفت:

” دَ دِستِ راستِ مه بَشی

تا دُشمنای تُو ره دَ تَی
پای تُو بِنَدَزُم. ”

③۷ اگه خودِ داوود مسیح ره مولا مُوگیه،
چطور میتنه که باچه شی بشه؟ ” و
جمعیتِ کُتّه مردُم قد شوق-و-علاقه دَ
تورای ازو گوش میدد.

عیسیٰ مردُم ره دَ باره عالمای دین
خبردار مونه

③۸ عیسیٰ دَ حالیکه تعلیم میدد
گفت: ”از عالمای دین احتیاط کنید؛ اونا
خوش دره که قد چپن های دراز ای سو-و-

اوسو بگرده و د كوچه-و-بازار احترام شنه
 (۳۹) و د عبادت خانه ها چوكی های مهم
 ره دشته بشه و د مهمانی ها د باله-جای
 بشینه! (۴۰) اونا خانه های خاتونوی بیوه
 ره قورت مونه و از روی ریاکاری نماز
 خو ره دراز مونه. اونا محكومت
 سخت تر ره مینگره.

هدیه یگ خاتون بیوه

(۴۱) عیسیٰ روی د روی صندوق بیت
 المال خانه خدا ششتد و مردمی ره توخ
 موكد كه د منه صندوق پیسه میندخت.

غدر مردُمای پیسه‌دار پیسه‌گلو آندخت.

④۲ دَ امزُو غیت یگ خاتُونِ بیوه غریب

آمد و دُو سِکِه که تقریباً یگ تنگه مُوشُد

آندخت. ④۳ اوخته اُو یارای خُو ره کُوی

کد و دَزوا کُفت: ”ما حقیقت ره دَز شُمو

مُوگُم، امی خاتُونِ بیوه غریب از تمام

کسای که دَ صندوق پیسه آندخت، کلوتر

پورته کد. ④۴ چُون پگِ ازوا از کلونی

دارایی خُو آندخت، مگم اُو از غریبی خُو

هر چیزی که دَشت، یعنی تمام دار-و-ندار

زندگی خُو ره آندخت.“

پیشگویی بیرو شُدونِ خانِه خُدا

۱۳ ① وختیکه عیسیٰ از خانه خُدا

بُر مُوشُد، یکی از یارای شی دَزُو کُفت:
”اُستاد، توخ کُو، چی سنگای کُته و چی
ساختُمان های باشکوهی!“ ② عیسیٰ
دَزُو کُفت: ”امی ساختُمان های کُته ره
مِینگری؟ یگ سنگ ام دَ بِلِه سنگِ دِیگه
باقی نَمُومنه، بَلِکِه پگ شی زیر-و-زیر
مُوشه.“

جور و جفا

③ وختیکه عیسیٰ دَ بِلِه کوهِ زیتُون
رُوی دَ رُوی خانه خُدا شِشتُد، پترُس،

يعقوب، يوحنا و اندرياس تاشكى ازو

پُرسان كد: ^(٤) ”دز مو بگى كه اى چيزا

چى وخت رُخ ميديه و نشانى كه پگ

امزى واقعه ها پوره شُدون شى نزديك

آسته، چى يه؟“ ^(٥) اوخته عيسى د

جواب ازوا گُفت: ”هُوش خوره بگيريد

كه كس شُموره گُمراه نكنه. ^(٦) غدر

كسا د نام ازمه ميه و موكيه، ما امو

آستم، و غدر كسا ره گُمراه مونه. ^(٧)

وختيكه د باره جنگ ها و خبر جنگ ها

ميشنويد و رخطا نشنيد؛ اى واقعه ها بايد

رُخ بديه، ليكن آخر زمان هنوز نرسيده.

^(٨) چُون يگ قوم د ضد قوم ديگه و يگ

مَمَلَكَتِ دَ ضِدِ مَمَلَكَتِ دِیْگَه بَالَه مُوشَه و
زَلِزَلَه هَا دَ جَایِ هَایِ مُخْتَلِفِ رُخِ مِیْدِیَه و
قَحْطِیِ هَا مِیْیَه. اِیِ چِیْزَا شُرُوعِ دَرِدِ زَیْدِو
اَسْتَه.

⑨ مَگَم شُمو خود ره احتیاط کُنید،

چِراکه شُمو ره دَ محکمه هَا تَسْلِیْمِ مُونَه و
دَ عِبَادَتِ خَانَه هَا قَمْچِیِ مِیْزَنَه و شُمو
بِخَاطِرِ اَزْمَه دَ پِیْشِ وَالیِ هَا و پَادِشَایِو
اِیْسْتَه مُوشِیْدِ تَا بَلَدَه اَزِوَا شَاهِدِیِ بَدِیْدِ.

⑩ و اوّل باید خوشخبری دَ تمامِ قومِ هَا

اِیْلانِ شُنَه. ⑪ پس هر وختیکه شُمو ره

دِستگیر کده تسلیم مونه، پیش از پیش

غُصَّه نَكْنِيد كِه چِي بُگِيد، بَلَكِه هِر چِيْزِي
 كِه دَ اَمْرُو غَيْت دَز شُمُو دَدِه مُوشِه، اَمُو
 رِه بُگِيد، چِرَاكِه توره گُوِي شُمُو نَيْسْتِيد،
 بَلَكِه رُوْح اَلْقُدْس اَسْتِه. ^(۱۲) بَرَار، بَرَار رِه
 و آتِه، بَاچِه رِه دَ مَرگ تَسْلِيم مُونِه؛ و
 بچَكِيچَا دَ رُوِي آتِه و آبِه خُو مِيخِيْزِه و
 اُونَا رِه دَ كُشْتُو مِيدِيِه. ^(۱۳) اَز خَاطِرِ نَامِ
 اَزْمِه تَمَامِ مَرْدُمِ اَز شُمُو بَدِ مُوبِرِه، مَگَمِ هِر
 كَسِي كِه تَا آخِرِ صَبْر-و-خَوَصِلِه كُنِه،
 نِجَاتِ پِيدَا مُونِه.

زِشْتِ بِيْرُوْكَار

۱۴) پس وختی شُمو زِشتِ بیروکار ره

دَ جایی ایسته مینگرید که نباید بَشه --

خاننده پی بُره -- اوخته کسای که دَ

یهُودیه آسته باید دَ کوه ها دُوتا کُنه؛ ۱۵)

و هر کسی که دَ بِلِه بامِ خانه آسته، باید

تاه نَشنه و دَ خانه داخل نَشنه تا یگو چیز

ره بگییره. ۱۶) و هر کسی که دَ سرِ کِشت

آسته باید بِلده گِرفتونِ کالای خُو پس

نَرِوه. ۱۷) وای دَ حالِ خاتونوی که دَ امزُو

روزا شِکامتُو بَشه و یا نِلغه شِیرخور دَشته

بَشه!

۱۸) دُعا کُنید که ای چیزا دَ زمِستو

رُخ نَدِيه، ^(۱۹) چُون دَ امزُو روزا اُو طور
 رَنج-و-مُصِيبَت مِيه كه مِثَل شِي از شُرُوعِ
 خِلَقَتِي كه خُدا خَلَق كد تا آلي ره نَمَدِه و
 بعد ازُو هرگِز نَمِيه. ^(۲۰) اگه خُداوند اُو
 روزا ره كوتاه نَمُوكد، هِيچ بَشَر نِجَات
 پيدا نَمُوكد؛ لِيكِن بِخاطِرِ اِنْتِخابِ شُدِه
 هَاي كه اُو اِنْتِخاب كدِه، اُو اَمُو روزا ره
 كوتاه كدِه.

پس اَمَدونِ مَسِيح

^(۲۱) دَ امزُو زمان اگه كُدم كَس دَز
 شُمُو مُوگِيه: 'اينه، مَسِيح دَ اِينجِي

اُسته! یا 'اونه، مسیح د اُونجی یه!

باور نکنید، ^(۲۲) چراکه مسیح های

دروغی و پیغمبرای دروغی بر موشه و

مُعجزه ها و چیزای عجیب انجام میدیه تا

اگه امکان داشته بشه، حتی اِنْتخاب شده

ها ره گمراه کنه. ^(۲۳) پس احتیاط کنید،

ما پگ چیزا ره پیش از پیش دز شمو

گفتم.

^(۲۴) مگم د امزو روزا، بعد امزو رنج-

و-مُصِیبت،

آفتو تریک موشه

و ماه روشنی خوره
نمیدیه،

ستاره ها از آسموتاه موفته ^(۲۵)

و قدرت های آسمونا
تکان موخوره.

اوخته مردم «باچه انسان» ره مینگره ^(۲۶)

که خن قدرت و جلال بزرگ د بله اورها

مییه. ^(۲۷) د امزو زمان او ملایکه های

خوره ربی مونه و اونا انتخاب شده های

ازوره از چار گوشه دنیا، از سر تا آخر

زمی و از سر تا آخر آسمو جم مونه.

درس از درختِ انجیر

۲۸) آلی از درختِ انجیر یگ درس یاد بگیریید: امی که شاخه های شی تازه شده بلگ مونه، شمو موفامید که تایستو نزدیک آسته. ۲۹) امی رقم شمو ام وختی مینگریید که ای چیزا واقع موشه، بفامید که او نزدیک آسته، بلکه د دان درگه رسیده.

۳۰) ما حقیقت ره دز شمو موگم، تا تمام امزی چیزا واقع نشنه، ای نسل از بین نموره. ۳۱) آسمو و زمی از بین

موره، ولے کلامِ ازمه هرگز از بين نموره.

اِنْتِظارِ بَلَدِه پَس اَمْدُونِ مَسِيحِ

③② دَ بارِه امزُوروز و ساعت هيچ
كس نَمِيدَنه؛ نَه ملايكة ها دَ اَسْمو و نَه
ام باچه، بَلَكِه فقط اَتِه اَسْماني مِيدَنه و
بس.

③③ پَس هُوشيار و بيدار بَشِيد، چُون
شُمُو نَمِيدَنيد كه اُو زمان چي وخت ميبه.
③④ اَمْدُونِ امزُوروز رَقْمِ يَگِ اَدَمِ اَسْتِه كه
دَ سَفَرِ موره و غَيْتِيكه از خانه حَرَكْتِ
مُونِه، اُو غُلَامايِ خُورِه اِخْتِياردارِ جُورِ

مُونه و بَلدِه هر کُدم شی یگ و ظیفه خاص
میدیه و دَ درگه وان مُوگيه که بیدار بَشه.

③۵ پس بیدار بَشید، چُون شُمو نَمیدنید

که صاحبِ خانه چی وخت پس مییه، دَ
وختِ شام یا دَ نیمِ شاو، دَ وختیکه خُروس

بَنگ میدیه یا دَ وختِ روز واز شُدو. ③۶

نَشنه که اُو بے بلغه بییه و شُمو ره دَ خاو

پَنگره. ③۷ چیزی ره که دَز شُمو مُوگُم، دَ

یگ مُوگُم: بیدار بَشید!

نَقشه قتلِ عیسیٰ

۱۲ ① دُو روز دَ عیدِ پَصَح و عیدِ

فَطِيرَ مَنَدُد. پيشوايونِ عالی مقام و
عالمای دین دَ تلاشِ ازی بُود که چی رقم
عیسی ره دَ حيله-و-مکرِ دِستگیر کُنه و دَ
قتل برسنه. ② چُون اونا مُوگفت: ”ای
کار دَ روزای عید نَشْنه؛ اگه شُنه، امکان
دَره که مردُم شورِش کُنه.“

مَسَحِ شُدونِ عیسی دَ بَیتِ عینا

③ وختیکه عیسی دَ بَیتِ عینا دَ
خانهِ شِمعونِ کولی گِرِفته دَ سرِ دِسترخو
شِشْتُد، یگِ خاتو قد یگِ بوتلِ عَطْرِ
قِیمَتبای، یعنی عَطْرِ سُنْبُلِ خالِصِ اَمَد و

بوتل ره میده کده عَطْر ره دَ سرِ عیسیٰ
شیو کد. ^(۴) لیکن بعضی کسای که دَ
اُونجی بُود، سرِ قار دَ یگدیگه خُو گُفت:
”چرا ای عَطْر ای رقم ضایع شُد؟ ^(۵)“

چون موشد که امی عَطْر دَ کلوتر از سه
صد دینار سودا شنه و پیسه شی دَ غریبا
دده شنه. ” و اونا امو خاتو ره سرزنش

کد. ^(۶) مگم عیسیٰ گُفت: ”اُو ره دَ حال
شی بیلید؛ چرا اُو ره آزار میدید؟ اُویگ
کار نیک دَ حقِ ازمه کده. ^(۷) چون غریبا

همیشه قد شمو آسته و هر وختیکه

بِخاهید شمو میتنید دَ حقِ ازوا خوبی

کُنید، ولے ما همیشه قد شمو نیستم. ^(۸)

أُوهر چیزى كه دَ تَوان شى بُود انجام دَد؛
أُو جِسْم مَره پيش از پيش بَلدِه دَفن كدو
چرب كد. ⑨ ما حَقِيقَت ره دَز شُمو
مُوگُم، دَ هر جاى دُنيا كه خوشخبرى
إعلان شُنه، كارِ امزى خاتُو ام دَ عِنوانِ
ياداؤرى ازو نَقْل موشه.

خِيانَتِ يَهُوداى إِسْخَرِيوطى

⑩ اوخته يَهُوداى إِسْخَرِيوطى كه

يكي امزُو دوازده يار بُود، دَ دِيرِ پيشوايونِ
عالى مقام رفت تا عيسى ره دَزوا تسليم
كُنه. ⑪ اونا وختى اى توره ره شَنِيد،

خوشحال شد و قد از او وعده کد که دَزُو
پَیسه میدیه. پس او دَ تلاشِ ازی بُود که
چَطور عیسیٰ ره بَدُونِ جنجالِ تسلیمِ کُنه.

اَخِرِی شامِ عیسیٰ قد یارای شی

⑫ دَ روزِ اوّلِ عیدِ فطیرِ دَ غَیتیکه

بارِه پِصَح ره قُربانی مُوکد، یارای عیسیٰ
دَزُو گُفت: ”دَ کُجا میخاهی که رفته بَلده

تُو آمادگی بَگیری تا نانِ پِصَح ره دَ

اُونجی بُوخوری؟” ⑬ اوخته عیسیٰ دُو

نفر از یارای خُو ره رَبی کد و دَزوا گُفت:

”دَ داخلِ شارِ بورید؛ دَ اُونجی یگ آدم

قد شُمو رُوی دَ رُوی مُوشه که کُوزه آو ره
 مُوبره. از پُشتِ ازو بورید ^(۱۴) و دَ جایی
 که او داخلِ مُوشه دَ صاحبِ امزُو خانه
 بُگید: 'اُستاد مُوگیه، مهمونخانه مه دَ
 کُجایه تا نانِ پِصح ره قد یارای خُو دَ
 اُونجی بُخورم؟' ^(۱۵) اوخته او یگ اُتاق
 کُته ره دَ باله‌خانه دَز شُمو نشو میدیه که
 فرش شده و آماده آسته. دَ اُونجی بلده مو
 تیاری بِگیرید. " ^(۱۶) پس یارا ربی شده دَ
 شار رفت و تمام چیزا ره امو رقم که
 عیسی گفتد، پیدا کد و نانِ پِصح ره تیار
 کد.

۱۷) وختیکه شام شُد، عیسیٰ قد

دوازده یار خُو د اُونجی اَمَد. ۱۸) د

حالیکه اونا شِشتُ و دَرَو نان مُخورد،

عیسیٰ گُفت: ”ما حقیقت ره دَز شُمو

مُوگم، یکی از شُمو که قد ازمه نان

مُخوره، مَره تسلیم مُونه. ۱۹) اونا

کوٹیوبار شُد و یگ بعد از دیگه ازو

پُرسان کد: ”ما خُو نیسْتُم، یا اَسْتُم؟“ ۲۰)

اُو د جوابِ ازوا گُفت: ”اویکی امزی

دوازده اَسْتِه که دِست خُو ره قد ازمه قتی

د کاسه غوْته مُونه. ۲۱) «باچه اِنسان»

اُمو رقم که د باره شی نوشته شُد، از

دُنیا موره. مگم وای د حالِ کسی که

«باچه انسان» دَ وَسِيْلَه اَزُو تَسْلِيْم مُوشَه!

بَلَدَه اَزُو نَفَرِ بَهْتَرِ بُوْد كِه هِيْچ زَبَدَه

نَمُوشُد. ”

②② دَ حَالِيْكَه اُونَا دَرُو نَان مُوخورد،

عِيْسَى نَان رِه گِرِفْت و بَعْد از شُكْرگُزاري

اُو رِه تُوْطَه كَدَه دَ يَارَا دَد و گُفْت:

”بِگِيْرِيْد؛ اِي جِسْم مِه اَسْتَه. ” ②③ بَعْد

اَزُو جَام رِه گِرِفْت و شُكْرگُزاري كَدَه دَزُوا

دَد و پِگِ اَزُوا از شِي وُچِي كَد. ②④

اُوخْتَه اُو دَزُوا گُفْت: ”اِي خُون مِه اَسْتَه

كِه بَلَدَه عَهْدِ نُو بِخَاطِرِ غَدْرِ مَرْدُم رِيخْتَنَدَه

مُوشَه. ②⑤ مَا حَقِيْقَت رِه دَز شُمُو مُوگُم،

ما از میوه تاگِ انگورِ دیگره وُچی نَمونم تا
روزی که اُره دَ پادشاهی خُدا از نو وُچی
کنم.

پیشگویی دَ باره انکارِ پترس

②⑥ و اونا سرود خنده سون کوه

زیتون ریی شد. ②⑦ اوخته عیسی دزوا

گفت: ”پگ شمو فراری موشید، چون

نوشته شده:

’ما چوپو ره میزنم

و گوسپندو تیتپرک

مُوشه. ”

”مگم بعد ازی که دُوباره زنده شُدُم،

۲۸

از شُمو کده پیش دَ جلیلیه مورُم. ”

۲۹

پترُس دَزشی کُفت: ”حتیٰ اگه پگ فراری

شُنه، ما هرگِز نَمُوشُم. ”

۳۰

عیسیٰ دَزو

کُفت: ”ما حقیقت ره دَز تُو مُوگُم،

امروز، امی اِمشاو پیش ازی که خَروس

دُو دفعه بَنگ بَدیه، تُو سِه دفعه مَره

انکار مُونی. ”

۳۱

مگم اُو قد تاکیدِ کَلو

کُفت: ”حتیٰ اگه لازم شُنه، ما قد تُو

مُومرُم، ولے تُو ره هرگِز انکار نَمُونُم. ” و

دیگه یارا ام امی رقم کُفت.

دُعا کدونِ عیسیٰ دَ باغِ گتسیمانی

وختیکه اونا دَ یگ جای دَ نامِ ^(۳۲)

گتسیمانی رسید، عیسیٰ دَ یارای خُو
گفت: ”شُمو دَ اینجی بَشینید تا ما رفته

دُعا کنم.“ ^(۳۳) او پترُس، یعقوب و یوحنا

ره قد خُو قتی بُرد و پَریشان و کوٹیوبار

شُدِه ^(۳۴) دزوا گُفت: ”جان مه از شدتِ

غم نزدیک آسته که بُمَرِه. شُمو دَ امینجی

بُمَید و بیدار بَشید.“ ^(۳۵) اوخته کم وری

پیش رفت و قد رُوی خُو دَ زمی اُفتده دُعا

کد که اگه امکان دشته بَشه امو ساعت

از شی دُور شنه.“ ^(۳۶) او گُفت: ”«آبَا!»«

آی آتِه آسمانی، تمام چیزا بلده ازتو
 مُمکِن آسته؛ ای جام ره از مه دُور کُو،
 مگم نه دَ خاستِ ازمه، بلکه دَ خاست-و-
 اراده خود خُو. ” (۳۷) وختیکه پس آمد و
 دید که اونا خاو رفته، او دَ پترُس گفت:
 ” شمعون، خاو آستی؟ آیا نَمیتِنستی که
 بلده یگ ساعت بیدار بُمنی؟ ” (۳۸) بیدار
 بشید و دُعا کُنید تا دَ آزمایش قرار
 نگیرید؛ روح واقعاً میخایه، ولی جسم
 ضعیف آسته. ” (۳۹) او بسم رفت و قد
 امزو توره دُعا کد. (۴۰) وختیکه پس آمد،
 بسم اونا ره دَ خاو دید، چراکه چیمای ازوا
 از خاو گِرنگ شُد و اونا نَمیدَنست که

دَزُو چِيزخيل بُگيه. ^(٤١) اُو دفعِه سِوَم اَمَد

و دَزُوا كُفَت: ”شُمُو هَنوز ام خاو اَسْتِيد و

اِسْتِرَاحَت مُوْنِيد؟ بس اَسْتِه. اَمُو سَاعَت

رَسِيدِه. اينه، «باچه اِنسان» دَ دِسْتِ

كُناهِكارا تَسْلِيمِ دَدِه مُوشِه. ^(٤٢) باله شُنِيد

كه بوري. اونه، كسي كه مَرِه تَسْلِيمِ مُونِه

مِيرَسِه.“

دِسْتِگِيرِ كَدُونِ عِيسِيْ

^(٤٣) دَ حَالِيكِه عِيسِيْ هَنوز توره

مُوَكُفَت، فَوْرِي يَهُودا يَكِي امزُو دوازده

يارا رَسِيدِ و قد ازو قَتِي يگ دَل نَفَر كه

سوٲه و شمشیر دشت، از طرفِ پیشوایونِ

عالی مقام، عالِمای دین و ریش سفیدا

اَمَدُد. ^(۴۴) و اُمُو کسی که عیسیٰ ره

تسلیم مُوکد قد ازوا یگ نشانی ایشته

گفتُد: ”هر کسی ره که ماخ کُدُم، اونمُو

آسته؛ اُو ره دِستگیر کُنید و قد غدر

احتیاط بُرید. “ ^(۴۵) پس وختیکه یهُودا

اَمَد، اُو فوری دَ پیشِ عیسیٰ رفته گفت:

”اُستاد. “ و اُو ره ماخ کد. ^(۴۶) اوخته

اونا دَ بله ازو دِست اَندخته اُو ره دِستگیر

کد. ^(۴۷) یکی امزُو کسای که دَ اُونجی

ایسته بُود، شمشیر خُو ره کشیده غلامِ

پیشوای بزرگ ره زد و گوشِ ازو ره منٲی

کد.

عیسیٰ دَ جوابِ ازوا گُفت: ”آیا

ما راهزنِ اَسْتُم که قد شمشیر و سوْته بَلدِه

دِستگیرِ کدون مه اَمَدید؟ ^(۴۹) ما هر روز

قد شُمو دَ خانِه خُدا بُوَدُم و تعلیمِ مِیدَدُم و

شُمو مَرِه دِستگیرِ نَکدید. مگم ای کار

شُد تا نِوِشته های مُقَدَّس پُوره شُنه. ” ^(۵۰)

اوخته تمامِ یارا اُو ره ایله کده دُوتا کد.

^(۵۱) ولے یگِ آدمِ جوانِ که یگِ رختِ

کتانی ره دَ گردِ جانِ لُچِ خُو پیچَندُد، از

پُشتِ عیسیٰ مورفت. اونا اُو ره ام

دِستگیرِ کد، ^(۵۲) مگم اُو رختِ کتانی خُو

ره ایله کده، جان لُچ دوتا کد.

عیسیٰ دَ حُضُورِ شُورایِ یَهُود

٥٣) اونا عیسیٰ ره دَ حُضُورِ پیشوای

بُزرگ بُرد و تمامِ پیشوایونِ عالی-مقام،

ریش سفیدا و عالیمای دین دَ اُونجی جم

شُدُد. ٥٤) پترُس از دُور اُو ره دُمبال مُوکد

تاکه دَ مَنه حولی پیشوای بُزرگ داخل شُد

و قد پیره دارا شِشت تا دَ بغلِ آتِش خود ره

گرم کُنه.

٥٥) دَ امزُو غیتِ پیشوایونِ عالی مقام

و تمامِ اعضای شورا دَ تلاشِ ازی بُود که

یگ شاهدی دَ ضِدِ عیسیٰ پَیدا کُنه تا اُو
ره دَ قتلِ بَرَسَنه، مگم اونا هیچ شاهدی
پَیدا نَتَنست. ^(۵۶) غدر کسا دَ ضِدِ ازو

شاهدی دروغ دَد، مگم شاهدی های ازوا
یگ قد دیگه شی جور نَمیمَد. ^(۵۷) اوخته

بعضی ها ایسته شُدِه دَ ضِدِ ازو شاهدی
دروغ دَدِه گُفت: ^(۵۸) ” مو شَنیدِے که اُو

گُفت: ’ ما ای خانِه خُدا ره که قد دِستِ

انسان جور شُدِه بیرو مُونُم و دَ مُدَتِ سِه

روز یگ خانِه دیگه آباد مُونُم که قد دِستِ

انسان جور نَشُدِه بَشِه. ^(۵۹) ولے دَ امزی

باره ام شاهدی ازوا یگ قد دیگه شی

جور نَمَد. ” ^(۶۰) اوخته پیشوای بزرگ دَ

حُضُورِ ازوا ایسته شُد و از عیسیٰ پُرسان

کد: ”آیا تُو هیچ جواب نَمیدی؟ ای

چیزخیل آسته که آمیا دَ صِد تُو شاهِدی

مِیدیَه؟“ (۶۱) مگم اُو چُپ مند و هیچ

جواب نَدَد. پیشوای بزرگ بسم ازو پُرسان

کده گُفت: ”آیا تُو مسیح، باچه خُدای

مُتَبَارک اَستی؟“ (۶۲) عیسیٰ گُفت: ”ما

اَسْتُم، و شُمو «باچه اِنسان» ره مینگرید

که دَ دِستِ راستِ قادِرِ مُطَلَقِ شِشته و دَ

بَلَه اُورهای آسمو مییه.“ (۶۳) اوخته

پیشوای بزرگ کالای خُو ره پاره کده

گُفت: ”دیگه مو دَ شاهدِ چی ضرورت

دَری؟“ (۶۴) شُمو کُفرگویی شی ره شنیدید.

صَلاَحِ شُمُو چِی اَسْتَه؟ ” پَگِ اَزوا اُو رَه
مَحْکُوم کَدَه گُفْت کِه سزاوارِ مَرگِ اَسْتَه.

⑥⑤ بعضی کسا دَ بِلَه اَزو تُف اَندختو

رَه شُرُوع کَدَه چِیمایِ شِی رَه بَسْتَه کَد و
اُو رَه قَد مُشْت زَدَه گُفْت: ” نَبُوت کُو،
کِی زَد؟ ” پِیره دارا ام اُو رَه گِرِفْتَه لَت-و-
کوب کَد.

اِنکارِ پِترُس از عِسی!

⑥⑥ وختیکه پِترُس هنوز دَ تاه، دَ

حَوَلی بُوَد، یکی از کَنیزایِ پِیشوایِ بُزرگ

اَمَد ⑥⑦ و دِید کِه پِترُس خود رَه گرم

مونه. اُو سُون اَزُو تُوخ كده گُفت: ”تُو ام

قد عيسای ناصِرِي بُودِي!“ (٦٨) مگم

پِترُس اِنكار كده گُفت: ”ما هيچ نَمِيدَنُم و

نَمُوفامُم كه تُو چيزخيل مُوگِي.“ وختي اُو

بُر شُدِه دَ داليزِ درگه رفت، [دَ امزُو غيت

خروس بَنگ دَد.]

(٦٩) اَمُو كَنيز اُو ره دِيد و بسم دَ

كساي كه دَ اُونجِي ايسته بُود، گُفت:

”اِي اَدَم يَكِي امزوا اَسْتِه.“ (٧٠) پِترُس

بسم اِنكار كد. بعد از چند لحظه كساي

كه دَ اُونجِي ايسته بُود بسم دَ پِترُس

گُفت: ”يَقِيناً تُو يَكِي امزوا اَسْتِي، چراكه

تُو ام یگ جلیلی استی. ” (۷۱) اوخته

پترس د لعنت کدو و قسم خوردو شروع

کد و گفت: ” ما امی آدم ره که شمو د

باره شی موگید، نمینخشم. ” (۷۲) د امزو

لحظه دفعه دوّم خرّوس بنگ دد. اوخته

پترس توره عیسی ره د یاد خو آورد که

دزو گفتد: ” پیش ازی که خرّوس دُو دفعه

بنگ بدیه، تُو سه دفعه مره انکار

مونی. ” پس دل شی پُر شد و او چخرا

کد.

محکوم شدن عیسی

۱۵ ① امی که صُبح شُد،

پیشوایونِ عالی مقامِ قد ریش سفیدا،
عالمای دین و تمامِ اعضای شورا مشوره
کد. بعد از مشوره اونا عیسی ره بسته
کده بُرد و دَ پِلاتُس تسلیم کد.

② پِلاتُس ازو پُرسان کد: ”آیا تُو

پادشاهِ یهودیا آستی؟“ عیسی دَ جوابِ
ازو گُفت: ”خود تُو مُوگی.“ ③ اوخته

پیشوایونِ عالی مقامِ دَ بِلِه ازو تَهْمَت های
کلو کد. ④ پِلاتُس بسم ازو پُرسان کد:

”آیا تُو هیچ جوابِ نَمیدی؟ توخ کُو که دَ
بِلِه تُو چِیَقَس تَهْمَت های کلو مُونه.“ ⑤

مگم عیسیٰ بسم هیچ جواب نَدَد، بطوری
که پیلاتس خیر و مند.

حُکْمِ کُشتونِ عیسیٰ دَ صلیب

- ⑥ والی دَ هر عید یگ بندی ره بَلدِه
مردُم ایله مُوکد، هر کسی ره که اونا
میخواست. ⑦ دَ امزُو غیت یگ آدم دَ نامِ
باراباس قد دیگه یاغی های که دَ دورونِ
شورش مُرتکب قتل شُدَد، دَ بندی خانه
بُود. ⑧ مردُم دَ پیشِ پیلاتس آمد و ازو
خاهش کد که مُطابقِ رَسَمِ همیشهگی بَلدِه
ازوا امُو کار ره انجام بَدیه. ⑨ اوخته

پِلاٽُس دَ جوابِ ازوا گُفت: ”آيا ميخاهيد

که پادشاهِ يهوديا ره بَلدِه شُمو ايله کُنم؟“

⑩ چُون اُو پي بُرد که پيشوايونِ عالي

مقام عيسيٰ ره از رُوي همچشمي تسليم

کده. ⑪ مگم پيشوايونِ عالي مقام مردُم

ره دَ شور اُورد تا پِلاٽُس ره وادار کُنه که

دَ جاي عيسيٰ باراباس ره بَلدِه ازوا ايله

کُنه. ⑫ پِلاٽُس بسم ازوا پُرسان کده

گُفت: ”پس قد کسی که شُمو اُو ره

پادشاهِ يهوديا مُوگيد، چيز کار کُنم؟“ ⑬

اونا چيغ زده گُفت: ”اُو ره دَ صليب

ميخکوب کُو!“ ⑭ پِلاٽُس ازوا پُرسان

کد: ”چرا؟ چي بدی کده؟“ ولے اونا

کلوتر چینگ زده گفت: "اُره دَ صلیب
میخکوب کُو!"

۱۵) ازی که پیلا تُس میخاست مردُم
ره راضی کُنه، باراباس ره بَلده ازوا ایله
کد و عیسیٰ ره بعد از قَمچی زِدو تسلیم
کد تا دَ صلیب میخکوب شُنه.

عسکرا قد عیسیٰ ریشخندی مُونه

۱۶) عسکرا عیسیٰ ره دَ داخل حَوْلِی
قصرِ والی بُرد و تمامِ عسکرای یگ قِشله
ره جم کد. ۱۷) اوخته اونا یگ چَپَن
اَرغوانی دَ جان شی دَد و از خاریگ تاج

بافته دَ سر شی ایشْت ^(۱۸) و دَزُو سلامی
زَدو ره شُرُوع کد و گُفت: ”دَرُود دَ پادشاهِ
یهُودیا!“ ^(۱۹) اُونَا قَد نَی دَ سر شی مِیزد
و دَ بِلَه شی تُف اَندخته دَ برابر شی زانو
مِیزد و اُو ره اِحْتِرام مُوکد. ^(۲۰) بعد ازی
که اُو ره رِیشخند کد، اُونَا چَپِن اَرغوانی
ره از جان شی بُر کده کالای خود شی ره
دَ جان شی دَد.

میخکوب شُدونِ عِیسی دَ صلیب

اوخته اُو ره بُرو بُرد تا دَ صلیب
میخکوب کُنه. ^(۲۱) اُونَا یگ راه گُذرِ

قیروانی ره که شمعون نام دشت و آته
سیکندر و زوفس بود و از اطراف میمد،
مجبور کد که صلیب عیسی ره د شانه
خو بیره.

۲۲) پس اونا عیسی ره د یگ جای د
نام گلگتا برد که ترجمه شی «کاسه سر»
آسته. ۲۳) اوخته اونا شراب انگور ره که
قد مواد مرگت شدد دزو دد، مگم او
قبول نکد. ۲۴) بعد ازو اونا عیسی ره د
صلیب میخکوب کد و کالای شی ره
تقسیم کده د بین خو پشک اندخت تا
بنگره که د هر کدم شی چیزخیل میرسه.

②۵ ساعتِ سیوم بود که او ره دَ صلیب

میخکوب کد. ②۶ جرم شی اینی رقم

نوشته بود: «پادشاهِ یهودیا.»

②۷ اونا دُو راهزن ره ام قد ازو دَ

صلیب میخکوب کد، یکی ازوا ره دَ

دستِ راست شی و دیگه شی ره دَ دستِ

چپ ازو. ②۸ [دَ امزی رقم نوشته کلام

مُقَدَّس پوره شد که مُوگیه: "او از جُمَلِه

خطاکارا حساب شد."] [

②۹ کسای که ازونجی تیر موشد او

ره توهین-و-تحقیر کده سر خور ره شور

میدد و مُوگفت: "تو که خانه خدا ره

خراب مُوکدی و اُوره دَ مُدَتِ سِه روز

آباد مُوکدی، ^(۳۰) خود ره نجات بَدی و از

صَلیب تاه بیه! ^(۳۱) دَ عَینِ رَقْم

پیشوایونِ عالی مقام و عالِمای دین ام قد

یگدیگه خُو ریشخندی کده مُوگفت: ”اُو

دیگرو ره نجات دَد، مگم خود خُو ره

نجات دَدِه نَمیتنه. ^(۳۲) بیل که امی

مسیح، پادشاهِ اسرائیل امی آلی از صَلیب

تاه بیه تا مو بِنگری و ایمان بیری. ”اُمُو

کسای که قد ازو دَ صَلیب میخکوب شُدُد

ام اُوره دَو-و-دَشنام میدَد.

مَرگِ عِیسی

از ساعتِ ششم تا ساعتِ نهم ^(۳۳)

تَرِیکی تمامِ زمی ره گِرِفت. ^(۳۴) دَ ساعتِ
نهم عیسیٰ قد آوازِ بلند چِیغ زده گُفت:

“ایلوئی، ایلوئی، لَمَّا سَبَقْتَنی؟”

که ترجمه شی اینی آسته: «خُدای مه،

خُدای مه، چرا مَره ایله کدی؟» ^(۳۵)

بعضی کسای که دَ اُونجی ایسته بُود

وختی ای ره شَنید، گُفت: “اونه، اُو

الیاس ره گُوی مُونه.” ^(۳۶) اوخته یگ

نفر دَویده یگ اِسفنج ره پُر از سِرِکه

انگور کد و دَ سِرِ یگ نی بند کده دَزُو

پیش کد که وُچی کُنه و گُفت: “بیل که

پنځری که ایاس مییه تا او ره تاه بیره، یا
نه؟ ” (۳۷) دَ امزُو غیت عیسیٰ قد آوازِ
پلند چیغ زده جان دَد.

(۳۸) و پرده خانه خُدا از باله تا زیر دُو
پاره شد. (۳۹) قومندانی که پیشِ رُوی
عیسیٰ ایسته بُود، وختی دید که عیسیٰ
چی رقم جان دَد، اُو گُفت: ” راستی که
ای آدم باچه خُدا بُود. ”

(۴۰) چند خاتُو ام دَ اُونجی بُود که از
دُور توخ مُوکد؛ دَ مینکلِ ازوا مریمِ
مَجَدَلِیه و مریمِ اَبه یعقُوبِ ریزه و یوشا
بُود و امچنان سالومه. (۴۱) اَمیا وختیکه

عیسیٰ دَ جَلِیلِیَه بُود، ازو پِیروی مُوکد و
اُوره خِدْمَت مُوکد. غَدْر خاتُونوی دِیگه
ام دَ اُونجی بُود که قد ازو دَ اورُشَلِیم
اَمُدُد.

دَفْنِ کَدونِ عِیسیٰ

④۲ شام شُدُد و ازی که اُمُو روز، روزِ
تِیاری یعنی یگ روز پیش از روزِ آرام
بُود، ④۳ یوسُف باشِنِدِه رامه که یکی از
اعضای مُحترِمِ شورای یهُود بُود و ام دَ
اِنْتِظارِ پادشاهی خُدا بُود، دَ دلیری دَ پیشِ
پِیلاَتُس رفت و جَسَدِ عِیسیٰ ره ازو طلب

کد. ^(۴۳) پیلاتس تعجب کد که عیسیٰ

ایقس زود مُرده. اوخته او قومندان ره

کوی کده ازو پُرسان کد که آیا او گاه

مُرده؟ ^(۴۵) وختی پیلاتس از قومندان

شِنید که او مُرده، جسد ره د یوسف

تحویل کد. ^(۴۶) اوخته یوسف رختِ کتانی

خرید و جسد ره از صلیب تا اُورده د رختِ

کتانی پیچند و د قبری که د قاده کنده

شُد، ایشت و یگ سنگ ره د دانِ قبر

لول دد. ^(۴۷) مریمِ مجدلیه و مریمِ آبه

یوشا دید که جسد د کجا ایشته شُد.

دوباره زنده شُدونِ عیسیٰ

۱۶ ① وختیکه روزِ آرام تیر شد،

مَرِيَمَ مَجْدَلِيَه و مَرِيَمَ آبه يَعْقُوبِ قَد

سَالُومَه مَوَادِ خُوشْبُويِ خَرِيْدِ تَا رَفْتَه دَ

جَسَدِ عَيْسَى بُمَلَه. ② پَس اُونَا صَبَاحِ گَاهِ

رُوزِ يَگَشْمِبَه دَ و خْتِ آفْتَو بُرُ شُدُو دَ سِرِ

قَبْرِ رَفْت. ③ اُونَا قَد يَگَدِيگَه خُو

مُوكُفْت: ”اُمُو سَنَگ رَه كِي بَلَدَه مَو اَز

دَانِ قَبْرِ لُولِ بَدِيَه؟“ ④ و خْتِي اُونَا تُوخ

كَد، دِيْدِ كَه اُمُو سَنَگِ كُتَه اَز دَانِ قَبْرِ لُولِ

دَدَه شُدَه.

⑤ اَمِي كَه اُونَا دَ قَبْرِ دَاخِلِ شُد،

يَگِ اَدَمِ جُوانِ رَه دِيْدِ كَه چَپَنِ سَفِيْدِ دَ جَانِ

شی بُود و طرفِ راست شِشتُد و اونا بيم
كد. ⑥ مگم او دزوا گُفت: ” بيم نكُنيد،

شُمو عيسای ناصری ره مُوپاليد كه د
صليب ميخكوب شُد. او دُوباره زنده
شُد؛ او د اينجی نييه. اينه، ای جایی
آسته كه اونا او ره د اينجی ايشتُد. ⑦
آلی بوريد د يارای شی و د پترُس بُگيد
كه او از شُمو كده پيش د جليليه موره و
شُمو او ره د اُونجی مينگرِيد، امُو
رقمِيكه او دز شُمو گُفتُد. ”

⑧ اونا از قبر بُر شُدِه دُوتا كد،

چراكه اونا ره لَرزه گِرِفْتُد و اونا حيرت زده

شُدُد؛ اُونَا دَ هِيچِ كَسِ چِرِزِ نَكُفَت، چُونِ
تَرَسِ مُوخورِد.

⑨ [وختِيكِه عيسِي صَباحِ گاهِ روزهِ

يگَشَمبِه دُوباره زنده شُد، اُو اوّل دَ مريمِ
مَجَدَلِيه كه ازو هفت جن ره بُر كُدد، ظاهرِ
شُد. ⑩ مريمِ رفت و كساي ره كه قد

عيسِي بُود و ماتم ميگرفت و چخرا
مُوكد، خبر كد. ⑪ وختِي اونا شنيِد كه
عيسِي زنده شُدِه و دَ وسيله مريمِ ديده
شُدِه، اونا باور نَكَد.

⑫ بعد ازو عيسِي دَ شكلِ ديگِه دَ

دُو نفرِ ازوا دَ حالِيكِه سُونِ اطرافِ

مورفت، ظاهر شُد. ⑬ اونا رفته د
دیگرو خبر دد، مگم اونا د تورای ازوا ام
باور نکد.

⑭ چند وخت بعد عیسی د امزو
یازده یار که سر دسترخو ششتند ظاهر شُد
و اونا ره بخاطر بے ایمانی و سخت دلی
ازوا سرزنش کد، چراکه اونا د تورای
کسای باور نکد که او ره بعد از دوباره
زنده شُدون شی دیدد. ⑮ اوخته او دزوا
گفت: ”د تمام دُنیا بورید و خوشخبری ره
د تمام مخلوقات اعلان کُنید. ⑯ هر
کسی که ایمان میره و غُسلِ تعمید

میگیره نجات پیدا مونه، مگم هر کسی
که ایمان نمیره، اُو محکوم موشه. ^(۱۷) و
اینیا نشانی های آسته که ایماندارا قد خو
دَره: اونا دَ نامِ ازمه جنیات ره بُر مونه، دَ
زبونای نو توره موگیه، ^(۱۸) مارها ره قد
دستای خو باله مونه و اگه زار کُشنده ره
وچی کنه دزوا کدم ضرر نمیرسنه و اونا
دستای خو ره دَ بله ناجورا میله و اونا
جور موشه. ”

^(۱۹) مولا عیسیٰ بعد از توره گفتو قد
ازوا سونِ آسمو بُرده شد و دَ دستِ راستِ
خدا شِشت. ^(۲۰) و یارا بُرو رفته

خوشخبری ره دَهر جای اِعلان مُوکد و دَ
عَینِ حال مَولا قد ازوا کار مُوکد و کلام
خُوره قد مُعجزه های که انجام مُوشُد،
تصدیق مُوکد.]